

مَعْبَدِ مَالِيَاتِ جَمْعِ كَانِه بَان، پَطْرُسِ وَرَجِه بَوْمَن وَ بَاگْتَن: «شِيمي اَسَا مَعْبَدِ مَالِيَاتِ نَحْنِه هِدِه؟ مَعْبَدِ مَالِيَاتِ ”دو دِرْهَم“ با كه دور روز كارگري دسَمزد قَدَر با.»^{۲۵} پَطْرُسِ بَاگوته: «اَلْبَتَرِ كه دَنه!» وَخْتِي پَطْرُسِ سِرِه بَشَه، حَالَا هِيچِي نَگوته با كه عيسي اونه بَاگوته: «اِي شَمْعُونِ چِي فِكْرِ كَانِي، اَيْنِ دُنْيَايِه پَادشَاهَانِ كِيه جِي بَاجِ وَ خَرَاجِ گَيْرِنَن؟ خُوشَانِه وَچِه هَانِ جِي يَا غَرِيبِه هَانِ جِي؟»^{۲۶} پَطْرُسِ بَاگوته: «غَرِيبِه هَانِ جِي.» عيسي اونه بَاگوته: «پَسِ وَچِه هَانِ مُعَاغَن! ^{۲۷} وَلِي وَسَّه اَيْنَكِه اوشَانِه نَرِنَجَانِيْم، دَرِيَا كِنَارِ بُوَشُو وَ فُلابِ نُوَادِ اَوَّلِيْنِ مَاهِي رِه كه بِيْتِي، اونه دَهْنِ وَا هَكُن. اَيْتَا سِيكِه چِهَارِ دِرْهَمِي پيدا كَانِي اُونِ سِيكِه رِه بَگِيرِ وَ مِي مَالِيَاتِ وَ تِي مَالِيَاتِ رِه اوشَانِه هِدِه.»

۱۸

کي همه يه جي گته تره

۱ بعد شاگردان عيسي يه وَرَجِه بَوْمَن وَ اونه جِي پُرسِيْن: «کي آسْمَانِ پَادشَاهِي يه مِيْنِ هَمِه يه جِي گته تره؟»^۲ عيسي اَيْتَا وَچِه رِه دُوخَانِسَه وَ اونه جِي بِخَاسَه شاگردانِ مِيْنِ بِيْسَه.^۳ وَ بَاگوته: «حَقِيقَتَن شِمْرِه گُونَم، تَا عَوْضِ نَبِيْنِ وَ كوچِ وَچِه شَانِ مِثَانِ نَبِيْنِ، نَتَانِيْدِ هِيچِ وَخْتِ آسْمَانِ پَادشَاهِي يه مِيْنِ بِيَشِيْنِ.^۴ هَرِ كِي خُوشْتِرِه اَيْنِ كوچِه وَچِه يه مِثَانِ كوچِيكِ هَكُونِه، آسْمَانِ پَادشَاهِي يه مِيْنِ گَتِ تَرِيْنِ بُونِه.^۵ هَرِ كِي اَيْنَجُورِ وَچِه رِه مِي اِسْمِ خَاطِرِي قَبُولِ هَكُونِه، مَرِه قَبُولِ هَكُرْدِه.

«^۶ وَلِي هَرِ كِي بَاعِثِ هَبُو اَيْتَا اَزايِنِ كوچَكَانِ كه به مَن اِيْمَانِ دَارَنِ بِه گُناهِ دَكِه، اونه بَهْتَرِيَا كه خُودشِه گَرْدَنِ آسِيَابِ سَنَگِ دَبِسَه وَ خُوشْتِرِه دَرِيَايِ جَلِ جَايِه مِيْنِ غَرَقِ كَانِه بَا!^۷ وَايِ بَرِ اَيْنِ دُنْيَاِ كه آدَمِي رِه بِه گُناهِ وَسُوسَه كَانِه. چُونِ وَسُوسَه هَمِيْشِ دَرِه، وَلِي وَايِ بِحَالِ گَسِي كه بَاعِثِ بَانِيه وَسُوسَه بُونِه!

«^۸ اَگِه تِي دَسْتِ يَا لِيْنِگِ تِرِه بِه گُناهِ كِشَانْدِنِه، اُونِه بِيْنِ وَ دِيْمِ هِدِه چُونَكِه تِي وَسِيْنِ بَهْتَرِ كه شَلِ يَا چُلَاقِ زَنْدِگِي اَبْدِي يه مِيْنِ بِيَشِي تَا اَيْنَكِه دَسْتِ وَ لِيْنِگِ هَمْرَه تَشِ اَبْدِي يه مِيْنِ دِيْمِ هِدِه هَبِي.^۹ وَ اَگِه تِي چِشْمِ تِرِه بِه گُناهِ كِشَانْدِنِه، اُونِه دَرِ بِيَارِ وَ دِيْمِ هِدِه چُونَكِه تِي وَسِيْنِ بَهْتَرِ اَيْتَا چِشْمِ هَمْرَه زَنْدِگِي اَبْدِي مِيْنِ بِيَشِي، تَا اَيْنَكِه دُتَا چِشْمِ هَمْرَه جَهْتِمِه تَشِ مِيْنِ دِيْمِ هِدِه هَبِي.

گَمِ هَبُوسَه گُوسِنْدِ مَثَلِ

« ۱۰ هيچ وخت اين کوچ وچه شانه کوچک نِشمارين. چونکه شِمره گونم اوشانه فرِشتگان آسمان مين همش مي آسماني پير ديم ديئن. [۱۱ چون انسان ريکا بوما تا گم هبوسه شانه نجات هده.] ۱۲ چي گمان کانيد؟ آگه ايتا مرداي صد تا گوسند بداره و ايتا از اوشان گم هبو، تي نظر اون نود و نه گوسند ديگر کوه مين ول نکانه و گم هبوسه گوسند دُمال نشونه؟ ۱۳ آره شِمره گونم آگه اونه پيداهکونه، اون ايتا گوسند وسين بيشتَر خوشحال بونه تا اون نود و نه گوسند وسين که گم نبان. ۱۴ مي آسماني پيره خاسه اين نيه که حتي ايتا از اين کوچکان هلاک هبون.

آگه تي آداس نِسبت به تو گناه هگرده

« ۱۵ آگه تي آداس تيره گناه هگرده، اونه ور بوشو و خلوت جا يه مين اونه خطاره اونه گوشرد هکن. آگه تي گب گوش هگرده، باز هم تي آداسه پيدا هکوردی؛ ۱۶ ولي آگه تي گب گوش نگرده، ايتا دو نفر ديگر تي همره بير تا هر اِتهامي، دو سه تا شاهد گواهي يه همره ثابت هبو. ۱۷ آگه حاضر نبا اوشانه گب بشتوه، کليسا يه گوش برسان، و آگه حاضر نبا حتي کليسا يه گب قبول هکونه، بعد اونه همره ايتا اجنبي يا خراجگير مِثان رفتار هکن.

« ۱۸ حقيقتن شِمره گونم، هر چي زمين مين ديدين، آسمان مين هم دبسه بونه؛ و هر چي زمين مين وا هکنيد، آسمان مين هم وا بونه. ۱۹ اينم شِمره گونم آگه دو نفر از شما زمين سر درباره اونچه که خدایه جي خنيد يک دل هبين، مي آسماني پير اونه شِمره دنه. ۲۰ چونکه هر جا دو يا سه نفر مي اسم همره جمع هبون، من اوچه اوشانه مين درم.»

بي رحم پاکار مئل

۲۱ پس پطرس عیسی يه ورجه بوما و اونه جي پُرسيه: «آقا، آداسي که ميره بدی کانه ره چن گش بايد ببخشم؟ هفت گش؟»

۲۲ عیسی اونه باگوته: «نگونم هفت گش، بلکه هفتاد تاهفت گش.

۲۳ چونکه آسمان پادشاهي ايتا پادشاه مِثان که تصميم بيته خودشه پاکاران همره حساب کتاب هکونه. ۲۴ پس وختي حساب کتاب شروع هگرده، يه نفر اونه ورجه بياردن که آنقدر پادشاه ره بدهکار با که حتي آگه دو هزار سال پادشاه وسين کار کانيا بازهم نتانسه خودشه قرضي ره پس هده. ۲۵ و چون نتانسه خودشه قرضي هده، آرباب دستور هده اون خودشه زن و وچه و تمام

اونه دار و نَدارِ هَمَرَه بَرَوَشَن تا خودشه ظَلَبِ هَگيره. ^{۲۶} ولى اون پاكار ارباب لِنِگِ پيش زانو بَرَه و خواهشِ هَمَرَه باگوتَه: ”مَرِه مُهَلَت هَدِه، تمامِ مِ قَرَضِ تَرِه دَنَم.“ ^{۲۷} اربابِ دِل اونه رِه بَسوتِه و اونه وِل هَگِرِدِه و اونه قَرَضِ بَبَخَشِيه. ^{۲۸} «وَلِ وَخْتِ هَمِينِ پاكار دَشْتِه بيرون بوشو، ايتا آز خودشه هَمكارانِ بَدِييه صَد دِنار كه سِه ماه كارگري دَسْمَزْد قَدَر با اونه بَدِهكار با. پَس اونه بَگِيته و اونه قُورِت فِشارِ هَدِه و باگوتَه: ”تِ قَرَضِ پَس هَدِه!“ ^{۲۹} اونه هَمكار اونه لِنِگِ پيش زانو بَرَه و خواهشِ هَمَرَه باگوتَه: ”مَرِه مُهَلَت هَدِه؛ تمامِ مِ قَرَضِ تَرِه دَنَم.“ ^{۳۰} ولى اون قَبول نَكُرِدِه، وَ اون مَرَدَايِ رِه زَنَدانِ مِينِ تُوَادِه تا خودشه قَرَضِ رِه هَگيره. ^{۳۱} وَخْتِ بَقِيه يه پاكارانِ اين ماجرا رِه بَدِيين خِيلى ناراحتِ هَبان، خوشانِه اربابِ وَرجه بَشَن و تمامِ ماجرا رِه اونه باگَتَن. ^{۳۲} بعد اربابِ اون پاكارِ خودشه حُضُورِ دُخَانِسَّه و اونه باگوتَه: ”اِى پاكارِ شَرُور، مَگِه مَن تِ خواهشِ و تَمَتَايه وَسِينِ تمامِ تِ قَرَضِ نَبَخَشِيْم؟“ ^{۳۳} مَگِه نَبَايَسِي هَمُونجور كه مَن تَرِه رَحْمِ هَگِرِدَم، تو هَم تِ هَمكارِ رَحْمِ هَكُورْدِي؟“ ^{۳۴} اربابِ اَنقَدَرِ عِصْبَانِي با كه اونه زَنَدانِ مِينِ تُوَادِه تا شَكَنجِه هَبو و تمامِ خودشه قَرَضِ هَدِه. ^{۳۵} هَمِينجور هَم مِ پِيَرِ كه آسْمَانِ مِينِ دَرِه اين بَلارِه شِيْمِي سَرِ هارنِه، اَگِه شُما هَم شِيْمِي اَداشِه دِلِ جِي نَبَخَشِيْن.»

۱۹

تعلیمِ دَرَباره طلاق

^۱ وَخْتِ عِيسِي خودشه گَبِ تمامِ هَگِرِدِه، جَلِيلِ جِي بَشَه و اَرْدُنِ رُوخانِه يه اون دَسِ جِي يَهُودِيه يه منطقه مِينِ بَشَه. ^۲ اَزْدِحامِ اونه دُمبالِ راهِ دَكْتَنِ و عِيسِي اوشانِه اَوِجِه شَفا هَدِه.

^۳ عُلَمَايِه فِرَقِه قَرِيسِي عِيسِي يه وَر بَوْمَن تا اونه آزمونِ هَكْتَن. اوشانِ باگَتَن: «ايتا مَرَدَايِ تانِه بِي دَلِيلِ خودشه زَناره طِلاقِ هَدِه؟» ^۴ عِيسِي اوشانِه باگوتَه: «مَگِه نُخَانِسِيدِ اُونِيكه اوشانِه حَلَقِ هَگِرِدِه اَز اَوَّلِ ”اوشانِه زِنَا مَرَدَايِ بِساخته“، ^۵ عِيسِي باگوتَه: ”اين وَسِينِ، مَرَدِ خودشه پيرِ و مَارِه جِي سِيفَا بُونِه، خودشه زِنَايِه هَمَرِه جُفتِ بُونِه و اون دُتا پَتَن بَوَتَن“؟“ ^۶ پَس اوشانِ ديگِه دو تَن نِينِ بَلَكِه پَتَن هِيسَن. پَس اونچِه رِه كه حُدا جُفتِ هَگِرِدِه رِه آدَمِ نَبَايدِ سِيفَا هَكُونِه.» ^۷ اوشانِ عِيسِي رِه باگَتَن: «پَس چِرا مَوْسِي يه پِيغَمْبَرِباگوتِه مَرَدِ تانِه خودشه زِناره طِلاقِ نَامِه هَدِه و اونه وِلِ هَكُونِه؟» ^۸ عِيسِي اوشانِه باگوتَه:

«شیمی سَنگدلی یه وَسین با موسی اِجازه هَدَه شیمی زَناره طِلاق هَدین. ولی آز اَوّل اینجور نَبَا. ۹ شِمِرِه گِوَنَم هَر کی خودشه زَناره به هر دَلیلی اِلا زَنَا طِلاق هَدِه و ایتا دیگر زَن بَبَرِه، زَنَا هَکَرِدِه.» ۱۰ شاگِردان اونه باگُتَن: «اگه مَرَدای وَضِع نِسَبَت به خودشه زَن اینطوره، پس زَن نَبَرَدَن بَهترِه!» ۱۱ عیسی اوشانه باگوته: «هَمِه این کلام نَتَانَن قَبول هَکُنَن، مَگر گَسانیکه اوشانه عطا هَبا بو ۱۲ چون بَعَضی خواجه آن و خوشانِه مآره شِیکِم جی اینجور دُنیا بوَمَن، وَ بَعَضیان دیگر هَم دَرَن که مَرَدُم اوشانه خواجه هَکَرَدَن، وَ بَعَضیان خودشان، خودشان خواجه هَکُورَدَن چون پادشاهی یه آسِمَان وَسین زَن بَبَرَدَن جی چشم پوشی کائَن تا خِدَمَت هَکُنَن. هر کی تانه اینه قَبول هَکونه، بَنی قَبول هَکونه.»

بَنین وَچِه هان می ورجه بیین

۱۳ بعد مَرَدُم کوچِه وَچِه هان ره عیسی یه ورجه بیاردِن تا اون خودشه دَسَتِ اوشانه سَر بَنِه و اوشانه وَسین دُعا هَکونه. ولی شاگِردان مَرَدُم این کار وَسین تَسَر بَزَن و اوشانه جُلوه بَگِیَتَن. ۱۴ ولی عیسی باگوته: «بَنین کوچِکِ وَچِه هان می ورجه بیین اوشانه جُلوه نَگِیرین، چونکه اوشانیکه این وَچِه شانِ مِثان بوَنَن تانَن آسِمَانِ پادشاهی یه مِین بیین.» ۱۵ عیسی خودشه دَسَتِ وَچِه هان سَر بَنِه و اوشانه بَرکَت هَدَه و اوچِه یه جی بَشَه.

پولداره مَرَدای

۱۶ ایتا روز ایتا مَرَدای عیسی یه ورجه بوما و باگوته: «اَسَا، چه خُجیر کاری باید هَکُنَم تا بَتَانَم زندگی یه اَبَدی ره بَدَس بیارم؟» ۱۷ عیسی اونه باگوته: «چرا دربارِه اونچه که خُجیر می جی سوال کانی؟ تنها خُدا هیسه که خُجیر. اگه خَنی زندگی اَبَدی مِین بیشی، خُدایِ حُکَم بِجا بیار.» ۱۸ اون مَرَدای عیسی یه جی پُرسیه: «گُدام حُکَم؟» عیسی باگوته: «”قَتَل نَکُن، زَنَا نَکُن، دُزِی نَکُن، گِواهی دُرُوع نَدِه، ۱۹ تِی پیر و مآره اِحْتِرامِ بَدار، وَ تِی هَمَسادِه ره تِی مِثان دوس بَدار.» ۲۰ اون مَرَدای عیسی ره باگوته: «مَن تمام ایشانه اَنجام هَدَم؛ دِ چی گم دارم؟» ۲۱ عیسی اونه باگوته: «اگه خَنی کَامِل هَبی، بوشو هر چی داری ره بَرُوش و اونه پولِ فَقیرانِ هَدِه که آسِمَانِ مِین گَنج داری. اونوخت بیه و مَرِه پِیروی هَکُن.» ۲۲ وَختی اون مَرَدای اینه بَشَنوَسَه اونه غُصَه بَگِیتِه و اوچِه یه جی بَشَه، چونکه خِیلی پولدار با.

۲۳ بعد عیسی خودشه شاگِردانِه باگوته: «حَقِیقَتَن شِمِرِه گِوَنَم، پولدارانِ رَفَتَن

آسمانِ پادشاهیِ یه مینِ خِیلی سَخْتِه. ^{۲۴} باز هَم شِمِرِه گوئِم، شُترِ رَد هَبوسَن دَرَزَن لوکا یه جی آسان تر از پولدارِ رَفَتَن خُدايه پادشاهیِ یه مینِ هيسه.»
^{۲۵} شاگردانِ این گَبِ جی بُهت هَگَرَدَن و باگُئَن: «پَس کی تانِه نِجاتِ هَگِرِه؟»
^{۲۶} عیسی اوشانه بيشییه و باگوتِه: «این کار آدمِ و سِنِ مَحَالِه، ولی خُدايه و سِنِ هَمِه چی مُمکِنِه.»

^{۲۷} پَطْرُس باگوتِه: «چی آمی گیر هَنه، آمایي که هَمِه چی یه جی دَسْت بَکَشِم و تی دُمبال بومیم؟» ^{۲۸} عیسی اوشانه باگوتِه: «حَقِیقَتَن شِمِرِه گوئِم، اون تازِه دُنیايه مینِ وَخْتی انسانِ ریکا خُودِشِه پادشاهیِ یه تَخْتِ سَرِ بَنیشِه، شُما هَم که می دُمالرو بونین دَوازَدِه تَخْتِ سَرِ نیشین و اِسراییلِ دَوازَدِه قَبیلِه رِه داوَری کانید. ^{۲۹} هَر کی می اِسْمِ خاَطری خُودِشِه سِرِه، آداشان و خاَحْران، پیر و مار، وَچِه و خُودِشِه مِلکِ تَرکِ هَگَرِدِه، صَد بَرابَرِ گِرِنِه و زَنَدِگیِ اَبَدیِ رِه بَدَس هارنِه. ^{۳۰} ولی خِیلِیانِ که اَوَلِیَن، اَحْرین بونن و اوشانیکه اَحْرین، اَوَلِین!

۲۰.

انگور باغ کارگران

« آسَمانِ پادشاهیِ صابِ باغی رِه مانَدِنِه که صُبِ سَرِ سِرِه یه جی بیرون بَشِه تا خُودِشِه اَنگورِ باغِ و سِنِ کارگرِ هَگِرِه. ^۲ او کارگرانِ هَمَرِه طیِ هَگَرِدِه هَر گُدامِ یه دینار که ایتا روزِ دَسْمُز با، هَدِه. بعد اوشانه کار هَگَرَدَن و سِنِ اَنگورِ باغِ سَرِ بَرساندِه. ^۳ ساعَتِ نُه صُبِ باز هَم بیرون بَشِه و بَدِیِه چَن نَفَرِ شَهْرِ مِیدانِ سَرِ بیکار هِیَسَن. ^۴ اوشانه باگوتِه: ”شُما هَم بيشین می اَنگورِ باغِ سَرِ و هَر چی شیمی حَقِ شِمِرِه دَنَم.“ ^۵ پَس اوشان هَم بَشَن. باز هَم ظُهَرِ موقِعِ حُدُودِ ساعَتِ سِه بَعَدِ اَز ظُهَرِ بیرون بَشِه و اینجور هَگَرِدِه. ^۶ باز هَم ساعَتِ پَنجِ بَعَدِ اَز ظُهَرِ بیرون بَشِه و چَن نَفَرِ بَدِیِه بیکارن، باگوتِه ”چرا تمام روز ایجه بیکار نیشتین؟“ ^۷ اوشان جَوابِ هَدَن: ”هیچکی اَمَرِه کار نَدِه.“ صابِ باغِ اوشانه باگوتِه: ”شُما هَم می اَنگورِ باغِ سَرِیشین.“ ^۸ «وَخْتِ مِهال، صابِ باغِ خُودِشِه سَرِکارگرِ باگوتِه: کارگرانِه صَدا هَکُن اوشانه دَسْمُزِ اوشانه هَدِه، از اَحْرِ شُرُوعِ هَکُن بیه اَوَلِ.“ ^۹ اوشانیکه ساعَتِ پَنجِ بَعَدِ اَز ظُهَرِ شُرُوعِ بِه کار هَگَرِدِه بان هَر گُدامِ یه دینار بَیَتَن. ^{۱۰} اون کارگرانی که اَوَلِ بوما بان خِیالِ هَگَرَدَن بيشتر مُزدِ گِرِنَن، ولی اوشان هَم هَر گُدامِ یه دینار بَگِیَتَن. ^{۱۱} وَخْتی خُوشانِه دَسْمُزِ بَگِیَتَن غَرغَرِ هَگَرَدَن و صابِ باغِ باگُئَن: ^{۱۲} ”ایشان که سَرِ اَحْرِ بومَن و یک ساعَتِ کار هَگَرَدَن اوشانه

آمی هَمَرَه که تمام روز آفتو زیر جان بگنڊيم ره پجور دَسْمُز هَدَيِ! «^{۱۳} وَلی صباب باغ ایتا آز اوشان جَوَاب هَدُه و باگوته: «ای رَفِیق، مَن که تِرِه بَدی نَکُردَم. مَگِه قَبول نَکُردی یه دینار وَسین کار هَکُنِي؟^{۱۴} پَس تِي حَقِ بَگير و بوشو! می دِل خِنِه این آخرین کارگرِ هَم تِي قَدَر دَسْمُز هَدَم.^{۱۵} مَگِه مَن حَق نِدارُم اونجورکه می دِل خِنِه می مالِ هَمَرَه هَکُنَم؟ چِشم نِداری می دَسْت و دِل بازی ره بِيَنِي؟»^{۱۶} «آرِه، اینجوری یه که اوشانیکه آخَرَن، اَوَّل بونَن و اوشانیکه اَوَّلَن، آخَر.»

عیسی یه سِوَمین پیشگویِ دَربارِه خودشه مُردَن و زنده هَبوسَن.

^{۱۷} اورشَلیم راهِه مینِ عیسی خودشه دَوازده شَاگردِ کِنار بَکَشِيه و اوشانه باگوته: ^{۱۸} «أما دَارِیم بيشيم اورشَلیم، اورشَلیم مینِ انسانِ ریکا ره دَسْگير کَانَن و مَعْبَدِ گَت گَتِه کَاهِنان و توراتِ مُعَلِّمینه دَسْت دَنَن و اوشان انسانِ ریکا ره به مرگِ مَحْکوم کَانَن ^{۱۹} اوشان انسانِ ریکاره قومِ بُتِ پَرَسِ دَس تَحْوِيل دَنَن. اوشان اونه مسخره کَانَن، شَلَاق زَنَن و صَلِيب کِشَن. وَ اون سِوَمین روززنده بونه.»

ایتا مآره خاسّه

^{۲۰} زبدي یه ریکاشانِ مآر، خودشه دُتا ریکا یه هَمَرَه عیسی یه ورجه بوما، اون پیش زانو بَزَه و اونه جی بَخاسّه اونه وَسین پیکاری هَکونه. ^{۲۱} عیسی اونه باگوته: «چی خِنِي؟» اوشانه مآر باگوته: «بِگُوا جازَه دَنِي تِي پادشاهِي یه مینِ می ایتا ریکا تِي راسِ دَس و اون پِدانه تِي چَپِ دَس بِنِیَشَن.» ^{۲۲} عیسی باگوته: «شُما نِدانین چی خَنید، شُما تانین جَامِي ره که مَن بَزودی نِوَشْتَم ره بَنوشین؟» اوشان جَوَاب هَدَن: «آرِه، تانیم.» ^{۲۳} عیسی اوشانه باگوته: «دُرِسّه شُما می جَام جی نِوشنِین، وَلی مَن این اِختیارِه نِدارم که باگُوم کِي می راسِ دَس و چَپِ دَسه ور نِیَشْتَه، این جاها اوشانِ شِي یه که می آسِمَانِي پیر اوشانه وَسین حَاضِر هَکُردَه.» ^{۲۴} وَخْتِي دَه شَاگردِ دِیگر این بَشَنوَسَن، اون دُتا آداسِه وَسین داغ هَکُردَن. ^{۲۵} وَلی عیسی تمام شَاگردانِه خودشه حُضور دُخَانِسَه و باگوته: «شُما دانید دِیگر قومانِ حُکمرانانِ مَرْدَم ره حُکمرانی کَانَن و رَئِیسانِ اوشانیکه خوشانِه دَسْت جیر دَارَن ره زور گوئن.» ^{۲۶} وَلی شِیمي مینِ اینجور نبو. هر کِي خِنِه شِیمي مینِ گَتِه تَر هَبو، باید شِیمي پاکار هَبو. ^{۲۷} وَ هر کِي خِنِه شِیمي مینِ اَوَّل هَبو، باید شِیمي پاکار هَبو. ^{۲۸} حَتِي انسانِ ریکا هَم نِومَه تا اونه خِدْمَتِ هَکُنَن، بلکه بوما

خِدْمَتِ هَڪُونِه وِ خودشه جان خِيلِيانِ نِجَاتِ وَسِينِ فِدا هَڪُونِه.

عيسى دُتا ڪورِ شَفا دَنه

^{۲۹} وختي عيسى و اونه شاگردان شَهر آريحا يه جي شونِه بان، اِزدحامِ زيادي اونه دُمبال راهِ دَڪَتن. ^{۳۰} راهه مِينِ دُتا ڪورِ مَرْدَايِ نِيشته بان. وختي بِشَنوسَن عيسى اوجِه يه جي گُذَرِ ڪانه، چِرِه بَرَن: «اِي آقا، داوود ريڪا، اَمَرِه رَحْمِ هَڪُن!» ^{۳۱} مَرْدُمِ اوشانه زَمْتَلِ بَرَن و باگَتَن ساڪت هَبِين. ولى اوشان خوشانه صِدْرَه بُلند و بُلند تَرِ ڪانه بان گونِه بان: «اِي آقا، داوود ريڪا، اَمَرِه رَحْمِ هَڪُن!» ^{۳۲} عيسى بِيپِسَه و اون دُتا مَرْدَايِ رِه خودشه حُضُورِ دُخَانِسَه و باگوتِه: «چي خَنيدِ شِمِرِه هَڪُنم؟» ^{۳۳} اوشانِ باگَتَن: «اِي آقا، خَنيمِ اَمِي چِشْمِ سو دِڪِه.» ^{۳۴} عيسى يه دِلِ اوشانه رِه بَسوتِه و خودشه دَسِ اوشانه چِشْمِ سَرِ بَنَه. دَرَجَا اوشانه چِشْمِ شِفا بِيَتِه و بِيَتَانِسَن بِيَتَن. بعد عيسى يه دُمبال سَرِ بَشَن.

۲۱

عيسى اورشليم مِينِ بَشَه

^۱ وختي عيسى و اونه شاگردان اورشليم نَزِيڪِي بَرَسِيَتِن وَ به بيتِ فاجي يه دِه ڪه ڪوه زيتون مِينِ با بومَن، عيسى دو نفر آزِ خودشه شاگردانه دِه مِينِ بَرَسانِدِه. ^۲ اوشانه باگوتِه: «دِه اِي ڪه شيمي پيش دَرِه رِه دِلِه بيشين، هَمِينِڪِه دِلِه بَشِين ايتا خَر و اونه گُرَه رِه دَبَسَه دينين، اوشانِ وا هَڪُنيد و مِي وَرَجِه بيارين. ^۳ اِگِه گسي شِمِرِه چيزي باگوتِه، باگوويد: ”خُداوند اوشانه احتياج داره،“ بعد اون اِجازَه دَنه اوشانِ بيارين.»

^۴ اِينِ ڪارِ هَمَرِه پِيغَمَبَرِ پيشگويِ به اَنجامِ بَرَسِيَه ڪه گَنه:

°صَهِيونِ ڪيجارِه باگوويد:

”اِينِ تِي پادِشاهِ، فروتنِي يه هَمَرِه خَرِ سَرِ سَوارِ و هَنه

خَرِ گُرَه يه سَرِ سَوارِ و هَنه»

^۵ اون دُتا شاگردِ بَشَن و اونچِه عيسى باگوتِه با رِه هَڪَرَدَن. ^۶ اوشان خَر و گُرَه رِه بيارِدَن و بعد خوشانه قَوا رِه اوشانِ پُشتِ تِووادَن و عيسى سَوارِ هَبا. ^۷ اِزدحامِ زيادي هَمِ خوشانه قَوا رِه راهه مِينِ پَهَنِ هَڪَرَدَن و پِسِرِي هَمِ دارِ شاخِ و وِلَگِ بينه بان و راهه مِينِ پَهَنِ ڪانه بان. ^۸ بعد جَماعَتِي ڪه پيشِ پيشِ شونِه بان و اوشاني ڪه دُمبال سَرِ هَنه بان دادِ رَنه بانِ گونِه بان: «نِجاتِ هَدِه داوود

ريڪا! مبارڪ اونيه ڪه خداوند اسم همره هنه! آسمان جي نجات هده!»
 ۱۰ همين ڪه عيسيٰ اورشليم مين بڻهه، تمام شهر مردم به وجد بومن. مردم
 پرسنه بان: «اين ڪيه؟» ۱۱ جماعت جواب ڏنه بان: «اين عيسيٰ به پيغمبر ڪه
 ناصره به جليل جي بوما.»

عيسيٰ معبد تميز ڪانه

۱۲ عيسيٰ معبد حياطي مين بڻهه و تمام اوشاني ڪه داد و ستد ڪانه بان ره بيرون
 هگرده. اون صرافان ميز و گفتر فروشان صندلي ره وچين دچين هڪورده.
 ۱۳ عيسيٰ اوشانه باگوته: «نوشته هاي مقدسه مين بنوشت هبا: ”مي سيره دعا
 به سيره خوانده بونه،“ ولي شما اونه ’دزلانه‘ هگردين.»

۱۴ ڪوران و شان معبد مين اونه ورجه بومن و او اوشانه شفا هده. ۱۵ وختي
 گته گته ڪهنان و تورات معلمين عيسيٰ به معجزات ره بديين و بشنوسن ڪه
 وچه شان معبد مين داد رزن: «نجات هده داوود ريڪا.» عصباني هبان. ۱۶ پس
 عيسيٰ ره باگتن: «اشتوني اين وچه شان چي گونن؟» عيسيٰ اوشانه جواب
 باگوته: «آره اشتونم! مگه شما مزامير ڪتاب ره نخاستي؟ اوچه بنوشت هبا ڪه
 حتى ڪوچڪ وچه هان و تره وچه شان هم خوشانه زبانه همره اونه حمد و ثنا
 ڪئن. ۱۷ بعد عيسيٰ اوشانه ترڪ هگرده و شهر جي بيرون بڻهه و به ده بيت عنيا
 برسپه و شور ره اوچه سر هڪورده.

خُشڪ هبوسن انجيل دار

۱۸ فردا صب، وختي عيسيٰ خسه به اورشليم وگرده راهه مين اونه وشنا هبا.
 ۱۹ جاده به ور ايتا انجيل دار بدييه و اونه سمت بڻهه تا اونه جي انجيل بچينه.
 ولي بجز و لگ هيچي اون دار سر دتبا. پس اون دار باگوته: «ديگه هيچ وخت
 تي جي محصول به بار نيئه.» اون دار درجا خشڪ هبا.

۲۰ وختي شاگردان اونه بديين بهت هگردين و عيسيٰ ره باگتن: «چطور اين
 انجيل دار درجا خشڪ هبا؟» ۲۱ عيسيٰ اوشانه باگوته: «حقيقتن شمره گونم
 اگه ايمان بدارين و شڪ نڪنين نه تنها اين ڪار، بلڪه ڪارايه گته تر از اين هم
 تانين انجام هدين. حتى تانين اين ڪوه دستور هدين خودشه جايه سر ڪنده هبو
 و دريايه مين ديم بخاره و اينجور بونه. ۲۲ هر چي دعايه مين بخاين، بدس
 هارين به شرطي ڪه ايمان بدارين.»

به چه حقی این کاران کانی؟

۲۳ عیسی مَعْبِدِ مَیْنِ بَشَّه و شُرُوعِ هَکْرِدِه مَرْدُمِ تَعْلِیْمِ هَدَن. گت گتِه کاهِنان و مَشایخ قوم اونه ورجه بومَن، باگَتَن: «به چه حقی این کاران کانی؟ کی این اختیارِه تِرِه هَدَه؟» ۲۴ عیسی اوشانه باگوته: «مَن هَم شیمی جی ایتا سوال کائَم، اگِه اونه جَوَابِ هَدین مَن هَم شِمِرِه گوئَم به چه حقی این کاران کائَم. ۲۵ یحیی یه تَعْمید کوجِه یه جی با؟ خُدای جی یا آدَم جی؟»

اوشان هَمدیگر هَمَرِه مَشَوَرَتِ هَکْرَدَن باگَتَن: «اگِه باگویم خُدایِه جی با، اَمَرِه گنه پس چرا اونه گب باوَر نَکْرَدین؟» ۲۶ وَ اگِه باگویم آدَم جی با، مَرْدُم جی تَرَسِنیم، چونکه هَمِه یحیی ره پیغمبر دانن. ۲۷ پس عیسی یه جَوَابِ رِه باگوئن: «آما ندانیم.» عیسی اوشانه باگوته: «پس مَن هَم شِمِرِه نَگوئَم به چه حقی این کاران کائَم.»

دُتا ریکا یه مَثَل

۲۸ «شیمی نَظَرِ چیه؟ ایتا مَرْدای دُتا ریکا داشتِه. اون خودشه اوّلی ریکا یه ورجه بَشَّه و باگوته: ”می ریکا، امروز می انگور باغ سر بوشو و اوچه کار هکن.“»

۲۹ اون ریکا جَوَابِ هَدَه: ”مَن ”نَشوئَم،“ ولی بعد اونه نَظَرِ وگَرَسَه و بَشَّه. ۳۰ پیر خودشه اون ایتا ریکا یه ورجه بَشَّه و هَمینِه اونه باگوته. ریکا جَوَابِ هَدَه: ”شوئَم آقا،“ ولی نَشَه. ۳۱ شیمی نَظَرِ گُدام ریکا خودشه پیره خاسه ره بجا بیارده؟» اوشان باگَتَن: «اوّلی.» عیسی اوشانه باگوته: «حَقِیْقَتَن شِمِرِه گوئَم که خَراجگیران و فایشه شان قَبَلِ از شُما خُدایِه پادشاهی مَیْنِ شوئَن. ۳۲ یحیی بوما تا پارسا زندگی هَکوردَن راه ره شِمِرِه نِشان هَدِه ، و شما اونه گب باوَر نَکْرَدین. ولی خَراجگیران و فایشه شان اونه گب باوَر هَکْرَدَن. وَ شُما با اینکه اینها را بدین شیمی نَظَرِ عَوَضِ نَبَا و باور نَکوردین .»

باغبانانِ شَرورِ مَثَل

۳۳ «ایتا دیگر مَثَلِ گوش هَدین: ایتا ملک دار انگور باغی بساته و اونه دورِ وَرِه چَپرِ بَکَشِیَه و ایتا حوض، انگور لِه هَکْرَدَن و سین و ایتا سَکو دیدبانی یه و سین بساته، بعد باغ چن تا باغبانِ اِجارِه هَدَه و خودش مَسافِرَتِ بَشَه. ۳۴ اونوخت که انگور چینی مَوقِعِ بَرِسیه، صاب باغ خودشه پاکارانِ باغبانانه ورجه بَرِسانده تا اونه مَحصولِ تَحویلِ هَکیرن. ۳۵ ولی باغبانان اونه پاکارانِ بَگِیْتَن، ایتا ره بَرَن و

ايتا ديگر بڪوشتن و اون ايتا ره سنگسار هڪردن. ^{۳۶} صاب باغ يدِفه ديگه، پاڪارانِ بيشترى ره اوشانه ورجه برسائنده، ولى باغبانان اوشانه همزه هم همونجور برخرد هڪردن. ^{۳۷} سر آخر خودشه ريڪاره باغبانان ورجه برسائنده و خودشه همزه باگوته: ”اوشان مى ريڪا په احترامِ دارن.“ ^{۳۸} ولى وختى كه باغبانان ريڪاره بديين همديگر باگوتن: ”اون اين باغ وارث. بيئين اونه بڪوشيم و اونه ارث صاحب هبيم.“ ^{۳۹} پس اونه بيتن و انگور باغ جى بيرون تووادن و اونه بڪوشتن. ^{۴۰} حالا شيمي نظر، صاب باغ بييه باغبانان همزه چكار كانه؟^{۴۱} جواب هدن: «اوشانه بدترين وضع همزه گشنيه و انگور باغ باغبانان ديگر ره اجاره دنه تا اونه محصول سهم اونه فصل موقع اونه هدن.»^{۴۲} بعد عيسى اوشانه باگوته: «مگه تا آلان مزامير كتاب مين نخانسيد كه:

”همون سنگى كه بتائشان اونه ديم هدن

بنايه اصلى ترين سنگ هبا.

خداوندم اينجور هڪرده و امي نظر عجيب هنه.“

«^{۴۳} پس شمره گونم خدايه پادشاهى شيمي جى بگيته و قومى ره هده بونه كه باغ كاره برسن و اونه محصول هدن. [^{۴۴} هر كى اين سنگ سر بگه، تيگه تيگه بونه و هر وخت اين سنگ يفر سر بگه، اونه له كانه. ^{۴۵} وختى گت گته كاهنان و علمايه فرقه فريسى عيسى په مثل بشنوسن، بفهمسن كه عيسى درباره اوشان گب زنه. ^{۴۶} پس اوشان ايتا راهه دُمال گردنباں تا عيسى ره دسگير هگن، ولى مردم جى ترسنه بان، چونكه مردم عيسى ره پيغمبر دانسن.

۲۲

جشن عروسى په مثل

۱ عيسى باز مثله همزه اوشانه وسين گب بزه، باگوته: ^۲ «آسمان پادشاهى كه خدا اونه حاكم ايتا پادشاه ره ماندنه كه خودشه ريڪا په عروسى په وسين ايتا گته جشن بگيته. ^۳ او خودشه پاڪاران برسائنده تا دعوتى شانِه باگو به جشن بيين، ولى اوشان نخسن بيين. ^۴ پادشاه پاڪاران ديگرى ره برسائنده و باگوته: ”دعوتى شانِه باگويد شام ره حاضر هڪردم، من مى گو و جانكا شانِه سر ببويم و همه چيز حاضره. پس بيئين جشن عروسى.“ ^۵ ولى اوشان ايتا نگردن و هر گدام خوشانه كار دُمال بشن. ايتا خودشه بچارسر بشه و ايتا ديگر خودشه

گسب و کاسبي يه دُمال. ^۱ بقیه هم پادشاهِ پاکارانِ بیٽن و بی حُرمتی هَگردَن و اوشانه بَکوشَتَن. ^۷ پادشاهِ عَصَبانی هَبا، خودشه سَرَبازانِ بَرَسانده و قاتِلانِ بَکوشِتِه و اوشانه شَهرِ تَش بَکَشییه. ^۸ بعد خودشه پاکارانِ باگوته: ”جَشَن عروسی آمادیه، ولی گسانی که دَعَوَتِ هَگردَم لیاقتِ نِداشتن جَشَن مِینِ بیٽن. ^۹ پَس کوجِه پَسکوجِه هانِ مِینِ بیشینِ و هر کی ره پیدا هَکوردین عروسی دَعَوَتِ هَکُنید.“ ^{۱۰} اون پاکارانِ کوجِه پَسکوجِه هانِ مِینِ بَشَن هر کی ره پیدا هَگردَن، چه خُوب و چه بد خوشانه هَمَره بیاردِن و عروسی سرا مِهمانانِ جی پُر هَبا.

« ^{۱۱} ولی وَختی پادشاهِ مِهمانانِ بَدیٽنِ وَسینِ دِلِه بوما، ایتا مَرَدایِ ره بَدیٽه که عروسی لِواسِ خودشه تَن نِداشته. ^{۱۲} پادشاهِ اونه باگوته: ”ای رَفیق، چَطور بَدونِ اینکه عروسی لِواسِ ره دَگنی ایجه بُمی؟“ ولی اون مَرَدایِ هیچ جِوابی نِداشته. ^{۱۳} بعد پادشاهِ خودشه پاکارانِ باگوته: ”اونه دَسَت و لِنِگِ بَدبِینِ و اونه بیرونِ ظَلَماتِ مِینِ تُوادینِ اوجِه که پَرِمِه دَرِه وَتَرَسِ جی دَنَدانِ، دَنَدانِ سَرِ سایدِه بونه.“ ^{۱۴} چونکه دَعَوَتی شان زیادِن، ولی اِنْتِخابِ هَبوسَه شان گِمن.»

^{۱۵} بعد عِلْمایِ فِرَقِه فَریسی بیرونِ بَشَن و مَشَوَرَتِ هَگردَن که چَطور عیسی ره خودشه گِبِ هَمَره تِلِه مِیٽنِ تُوادِن. ^{۱۶} اوشانِ خوشانه شاگردانه هیرودیسِ هَوادارانِ هَمَره عیسی یه حُضورِ بَرَسانِینِ و باگَتَن: «اَسا، اَما دانیم تو مَرَدِ راسگوبی هیسی و خُدایِه را ره به دُرستی یاد دَنی، تی وَسینِ مهم نیه مَرَدُمِ چی گوئن، چونکه گولِ ظاهرِ نُخارنی. ^{۱۷} پَس تی نَظَرِ ره اَمَرِه باگو؛ امپراطورِ رُومِ مالیاتِ هَدَنِ دُرِسَه یا نه؟» ^{۱۸} ولی عیسی که دانِسِه اوشانِ چه نَقشِه اِی بَکَشینِ، باگوته: «ای دُرُوٽشان، چِرا مَرِه اَزْمون کانید؟ ^{۱۹} سِگه اِی که اونه هَمَره شیمی مالیاتِ دَنید ره مَرِه نِشانِ هَدین.» اوشانِ ایتا سِگه یِه دیناری اونه هَدَن.

^{۲۰} عیسی اوشانه باگوته: «این سِگه یِه نَقشِ و نِگارِ کی شینه؟» ^{۲۱} اوشانِ جِوابِ هَدَن: ”قِیصرِ شینِ“ عیسی باگوته: «پَس قِیصرِ مالِ قِیصرِ هَدینِ و خُدایِه مالِ خُدایِه هَدین.» ^{۲۲} اوشانِ اونه جِوابِ جی هاج و واجِ بُمانِسَنِ و عیسی ره تَنها بَنَن و بَشَن.

زنده هَبوسَنِ مُردگانِ

^{۲۳} همون روز عِلْمایِه فِرَقِه صَدوقِ که معتَقِدِ بانِ مُردگانِ دوباره زنده نَبوئن، عیسی یِه ورجه بومَن، ^{۲۴} واونه جی پُرسِیٽنِ: «ای اَسا، موسی یِه پیغمبرگونه با اگه ایتا مَرَدایِ بی وَجِه بَمیره، اونه آداس باید اونه زَنِ هَمَره عروسی هَکونه تا

اونه جي خودشه آداهشه وَسِين نَسَلِي بَجا بَنَه. ^{٢٥} آمي مِين هفت تا آداهش دَبان. اَوَلِين آداهش عروسي هَگَرِدَه و قبل از اينکه وَجَه دار هَبو بَمِرِدَه و خودشه زِنا رِه خودشه دُومِين آداهشه وَسِين بَنَه. ^{٢٦} دُومِي و سِومِي، تا هَفْتَمِي آداهش هَم بَه اين وَضَع دُچار هَبان. ^{٢٧} اون زِنا هَم بَعَد از هَمَه بَمِرِدَه. ^{٢٨} حالا، قِيامَتِ رُوز، اون گُدام آداهشه زِنا بونه، چونکه هَر هَفْتا آداهش اونه هَمَرَه عروسي هَگَرِدَه بان»

^{٢٩} عيسي جَواب هَدَه: «شُما اِشْتِباَه كانيد، چونکه نه نِوِشْتِه هاي مُقَدَّسِ جِي چيزِي دانيد و نه خُداي قُوتِ جِي! ^{٣٠} قِيامَتِ رُوز هيچگَس نه زَن گيرنه و نه شو كانه، بلكه هَمَه اَسْمانِ فِرِشْتِگانِ مِثان بُونَن. ^{٣١} ولى دَرِباره زنده هَبوسَن مُردگان ، مِگِه توراتِ مِين نُخانسيد خُدا شِمِرِه چي باگوتِه؟ ^{٣٢} كه ”مَن ابراهيم خُدا، اِسحاق خُدا و يَعقوبِ خُدايم.“ خُدا مُردگانِه خُدا نيِه، بلكه زنده شانه خُدايَه.»

^{٣٣} وَختي مُردُم اينه بَشْتوسَن، عيسي يه تعليم هَدَن جِي بُهت هَگَرِدَن.

^{٣٤} ولى وَختي عُلَمايِ فِرَقَه قَرِيسِي بَشْتوسَن كه عيسي چَطور خودشه جَوابِ هَمَرَه صَدوقيانِ دَهَن دَبَسَه، عيسي يه دُور جَمع هَبان. ^{٣٥} ايتا آز اوشان كه وَكيل با، اين نَيْتِ هَمَرَه كه عيسي رِه اَزْمون هَكُونه اونه جِي سِوال هَگَرِدَه:

^{٣٦} «اى اَسا، گتِه تَرِين حُكْمِ شَرِيعَتِ گُدام؟» ^{٣٧} عيسي اوشانه باگوتِه:

«خداوند، تِي خُدايه با تمام تِي دِل و تمام تِي جان و تمام تِي فِكِرِ هَمَرَه دوس بدار.» ^{٣٨} اين اَوَلِين و گتِه تَرِين حُكْمِ. ^{٣٩} دُومِين حُكْمِ هَم اَوَلِين حُكْمِ جِي مُهمترِه:

«تِي هَمسَادِ رِه تِي مِثان دوس بدار.» ^{٤٠} تمام موسايه شَرِيعَتِ و پيغَمبرانه بِنوِشْتِه اين دُتا حُكْمِ سَرِ خُلاصَه هَبان.»

مسيح موعود كيه ريكاڻه؟

^{٤١} عيسي اون موقه كه عُلَمايِ قَرِيسِي اونه دُور و ور هيسَبان، اوشانه جِي پُرسِيه: ^{٤٢} «شيمي نَظَرِ دَرِباره مَسِيحِ موعود چيه؟ اون كيه ريكاڻه؟» اوشان جَواب هَدَن: «داوود پادشاه ريكاڻه.» ^{٤٣} عيسي اوشانه باگوتِه: «پَس چَطور داوود خُدا يه وَحِي هَمَرَه، مَسِيحِ رِه خداوند خاندِنِه؟ چون داوود گونِه:

^{٤٤} «خُداوند مِي خُداوندِ باگوتِه:

مِي راس دَسَه ظَرَفِ بَنِيش

تا وَختي كه تِي دُشَمَنانِه تِي لِنِگِ جِيرِ گُرسی هَكُونَم.»

^{٤٥} اگه داوود اونه خداوند خاندِنِه، پَس چَطور اون تانه داوود ريكا هَبو؟»

^{٤٦} هيچكدام جِوابِي نِداشْتَن هَدَن، مِين بَعَدِ هَم دِ كِسي جُرأتِ نَكُرِدَه اونه جِي

هُشدار بہ عُلَمایِ مَذہبی

۱ بعد عیسیٰ مَرْدُم و خودشه شاگردانہ باکوته: ۲ «مُعَلِّمِینِ تورات و عُلَمایِ یہ فرقه فریسی موسیٰ یہ پیغمبر تختِ سَر نیشتن ۳ ہر چی شِمِرہ گوئن گوش ہکُنید و بجا بیارین؛ ولی اوشانہ کارِ جی سَر مَشَق نگیرین! چون اونچہ رہ کہ خودشان تعلیم دَنن، خودشان اَنجام نَدَنن. ۴ اوشان احکامِ دین رہ ایتا سَنگِین بارِ مِثان کہ نَشِنہ اونہ جابجا ہکُردَن مَرْدُم دوش سَر نَنن، ولی خودشان حاضرِ نین حَتّٰی خوشترہ ایتا اَنگوشت رہ ہم بارِ جیر بَنن. ۵ ہر کاری کائن این وسین کہ مَرْدُم اوشانہ بَینن: چون اوشان خوشانہ آیہ دانہ شان گتہ تر کائن، خوشانہ بال و پیشانی یہ گشِ دَبِنْدِین و خوشانہ قَواہیہ لَمَپرہ گُشادتر گیرن. ۶ اوشان دوس دارن مَجْلِسِ مِینِ بالا سَر بَنیشتن و یِہودِ عِبادتگاہ مِینِ خُجیرترین جا رہ بدارن ۷ و مَرْدُم کوچہ و بازارِ مِینِ اوشانہ سَلامِ ہکوتن و اوشانہ اُسا دُخانن. ۸ ولی ننین شِمِرہ اُسا باگن، چون سُما تنہا ایتا اُسا دارید و سُما ہمدیگر ہمَرہ آدشین. ۹ ہیچکس زَمِینِ سَر پیر دُبخانید، چونکہ فِقْط سُما ایتا پیر درید کہ آسِمَانِ مِینِ دَرہ. ۱۰ ننین شِمِرہ مُعَلِّم دُخانن، چونکہ سُما ایتا مُعَلِّمِ دارید کہ مَسِیح. ۱۱ اون گس شیمی مِینِ ہمہ یہ جی گتہ ترہ، کہ شیمی پاکار ہبو. ۱۲ چون ہر کی خوشترہ گتہ تر جِلوہ ہدہ، کوچک بونہ، و ہر کی کہ خوشترہ فروتن ہکونہ، سَر بُلند بونہ.

۱۳ «واى بِحَالِ سُما اِی مُعَلِّمِینِ تورات و عُلَمایِ فَرِیسی دُرُو! سُما آسِمَانِ پادشاہی یہ دَرِ مَرْدُم رُو دَبِنْدِید، نہ خودتان دِلہ شوئید نہ گذارنن اوشانی کہ راہہ مِینِ دَرَن ہم دِلہ بوشون.

۱۴ «واى بِحَالِ سُما اِی مُعَلِّمِینِ تورات و عُلَمایِ فَرِیسی دُرُو! سُما از طَرَفِی بَبوہ زَناکانہ مالِ غارت کانید و از طرفِ دیگر ظاہر سازی یہ وسین شیمی دُعارہ دِرازہ دَنید. اینہ وسین، شیمی مُکافات خِیلی سَخْت ترہ.]

۱۵ «واى بِحَالِ سُما اِی مُعَلِّمِینِ تورات و عُلَمایِ فَرِیسی دُرُو! سُما دَرِیا و خُشکی یہ جی گُدر کانید تا گسی رہ بینید کہ شیمی دینِ قَبول ہکونہ. وختی ہم مَوْقِقِ ہَبِین اونہ دو برابر شیمی جی بَدتر، جَہَنمہ ریکا سازنید.

۱۶ «واى بِحَالِ سُما اِی راہتَمایانی کہ خودتان کورید، گونید: ”اگہ گسی مَعْبَدِ

قَسَمِ بُخَارِهِ إِشْكَالِ نِدَارِهِ، وَلى اَگه مَعْبَدِ طَلَائِشَانِهِ قَسَمِ بُخَارِهِ، باید خودشه قَسَمِ عَمَلِ هَكُونِهِ. “^{۱۷} ای کورانِ نَفَهَم! گُدام گتِه تَرِه؟ ظَلَا یا مَعْبَدِی که اون ظَلَا ره تَقْدِیس کانه؟^{۱۸} گونید: ”اَگه گسی قُربانگاه ره قَسَمِ بُخَارِهِ إِشْكَالِ نِدَارِهِ، وَلى اَگه به هَدِیَه ای که قُربانگاه مِین دَرِه قَسَمِ بُخَارِهِ، باید خودشه قَسَمِ عَمَلِ هَكُونِهِ. “^{۱۹} ای کوران! گُدام گتِه تَرِه؟ هَدِیَه یا قُربانگاهی که هَدِیَه ره تَقْدِیس کانه؟^{۲۰} پس، گسی که قُربانگاه ره قَسَمِ خَارِنِه، قُربانگاه و اونچه که اونِه سَر دَرِه ره قَسَمِ بُخَارِدِه. ^{۲۱} پس هر کس که مَعْبَدِ قَسَمِ خَارِنِه، مَعْبَدِ و خُدایِی که اونِه مِین دَرِه ره قَسَمِ بُخَارِدِه. ^{۲۲} وَ هر کس که آسِمَانِ قَسَمِ بُخَارِهِ، خُدایِ تَخْتِ و اون گس که اونِه سَر نِیْشَنَه ره قَسَمِ بُخَارِدِه.

«^{۲۳} وای بِحَالِ شُما ای مُعَلِمِینِ توراتِ و عِلْمایِ قَرِیسی دُرُو! شُما نَعنا و شِیفِید و زِیرِه ره دِه به یِک دَنِید، وَلى مُهْمَتَرِینِ أَحْکامِ شَرِیعتِ که عِدالْتِ و رَحْمَتِ و اَمانتِ هِیسه ره نَدِید گِیرِید. اوشانِه باید بِجا بَیارِین، بدونِ اینکِه ایشانِ اَنجامه مِینِ غَفَلتِ هَکَنِید. ^{۲۴} ای راهنمایانی که خودتان کورید! شُما لَلِ صافی یه جی رَد کانید، وَلى شُترِ قورْتِ دَنِید!

«^{۲۵} وای بِحَالِ شُما ای مُعَلِمِینِ توراتِ و عِلْمایِ قَرِیسی دُرُو! شُما بُشْقابِ و پِیالِه یه بیرون ره تَمیز کانید، وَلى اونِه مِینِ طَمعِ و ناپَرهیزی یه جی پُرِه. ^{۲۶} ای قَرِیسی کور، اَوَّلِ بُشْقابِ و پِیالِه یه مِینِ ره تَمیز هَکُنْ که اونِه بیرون هَم تَمیز بونه.

«^{۲۷} وای بِحَالِ شُما ای مُعَلِمِینِ توراتِ و عِلْمایِ قَرِیسی دُرُو! شُما اِسبِی قَبْرِشانِه مانَدنِید که اوشانِه نَمّا قَسَنِگِه، وَلى اوشانِه مِینِ مُرَدگانِه خاشِ و هَمِه جورِ نَجسی یه جی پُرِه! ^{۲۸} شُما هَم هَمینجورِ خوشترِه به ظاهرِ مَرَدِمِ وِر پارسا نِشان دَنِید، وَلى شیمی باطنِ دُرویی و شَرارتِ جی پُرِه.

«^{۲۹} وای بِحَالِ شُما ای مُعَلِمِینِ توراتِ و عِلْمایِ قَرِیسی دُرُو! شُما پِیغمبرانِ وَسینِ مَقبرِه سازنِید و پارسایانِ قَبْرِ تَزَینِ کانید ^{۳۰} و گونید: ”اَگه اَمّا آمی پِیرانِه دورِه دَبِییم، هِیچِ وَختِ پِیغمبرانِه بَکوشْتَنِ وَسینِ اوشانِه هَمَرِه هَمَدَسِی نَگَرِدِیم.“ ^{۳۱} شُما شیمی این گِبِ هَمَرِه گواهی هَدِین که شیمی پِیرانِ پِیغمبرانِ بَکوشْتَنِ. ^{۳۲} اونچه ره که شیمی پِیرانِ شُروعِ هَکَرْدَنِ، شُما تَمامِ هَکَنِید! ^{۳۳} ای مارشان، ای آفِی زادگان! چِطورِ جَهَنِمِ مُجازاتِ جی دَرِ شوَنِید؟ ^{۳۴} چون مَنِ پِیغمبرانِ و حَکیمانِ و مُعَلِمِینِ ره شِمِرِه رِوانِه کانم، وَلى شُما بَعْضیانِ ره کُشِنِ و مَصْلُوبِ کانید، بَعْضیانِ ره هَم شیمی عِبادتگاهانِ مِینِ شَلاقِ زَینِ و شَهرِ به

شهر شونید و اوشانه عذاب دَئید. ^{۳۵} پس مَرْدُم بی گناه خون که بَرِیخته هَبا، از هابیل پارسا بگير تا زکریا بَرخیاي په ریکا که اونه مَعْبَدِ مین فُربانگاه عبادتگاه مین بکوشتین، شیمی گردن دَره. ^{۳۶} حَقِیقَتَن شِمِرِه گوئَم، تمام این چیزان شیمی سرهَنه.

«^{۳۷} ای اورشلیم، ای اورشلیم، ای شَهري که پيغمبرانِ کُشِنين و رَسولانِ سَنگسار کانید! چن دفعه حَسَم کُشگن مِثان که خودشه چوره شانِ خودشه پَر و باله زیر گیرنه تی وَچِه شانِ رِه هَم جَمع هَکُئَم، وَلی نَحْسی! ^{۳۸} حالا شیمی سِرِه، حَرابِه اِبی مِثان شِمِرِه بجا ماندِنه! ^{۳۹} چونکه شِمِرِه گوئَم مین بَعَدِ مَرِه نَئین تا روزی که باگوئید: "مبارک هَبو اونکه خداوند اِسْم همَرِه هَنه."»

۲۴

نِشانه په تَمام هَبَسَنِ این دوره

۱ وختی عیسی یهودیه په مَعْبَدِ جی بیرون شونه با، شاگردان اونه وَرجه بومَن تا مَعْبَدِ ساختمانان رِه اونه نِشان هَدَن. ^۲ عیسی اوشانه باگوته: «تمام این چیزان دینین؟ حَقِیقَتَن شِمِرِه گوئَم، هیچ سَنگی، سَنگِ سَر نماندِنه، بلکه همه شان فور هَنَن.»

۳ وختی عیسی زیتون کوهه سَر نِیشته با، شاگردان اونه وَرجه بومَن و باگُئَن: «اَمَرِه باگو، این چیزان کِی اِتِّفاق دَکِنه؟ وَ تِی بَمَوَان و آخِرِ زَمَانِ نِشانه چیه؟»
^۴ عیسی جَوَاب هَدَه: «مُواظِب هَبین کسی شِمِرِه از راه به دَر نَکِنه. ^۵ چون خِیلیان می اِسْمِ هَمَرِه هَنَن و گُئَن: "مَن مَسِیح موعودَم!" وَ خِیلیان رِه از راه به دَر کائَن. ^۶ هَمینجور هَم دَر بارِه جَنگ اِشَنوئید و جَنگ حَبِر شیمی گوش رَسنه. وَلی هَراسان نَبین، چونکه اینجور اِتِّفاقان باید دَکِه، وَلی آخِرِ زَمَانِ دورِه هَلَه نَرسِیه. ^۷ قومان و مَمَلکَتان بر ضِدِّ هَم وَرِسَن و قَحطی و زَلزِلَه جاهای مُخْتَلَف اِتِّفاق دَکِنه. ^۸ وَلی تمام ایشان تَنها شُروع بَزاسَن دَر دِرد ماندِنه.

۹ «اون موقع شِمِرِه دُشَمَنانه تَسْلیم کائَن تا شِکَنجِه په جیر دَبین و شِمِرِه کُشِنِن. می اِسْمِ خَاطِرِی تمام قومان شیمی جی مُتَنفِر بوئَن. ^{۱۰} اون روزان خِیلیان ایمانِ جی دَکِئَن و هَمدیگر دُشَمَن دَس تَسْلیم کائَن و هَمدیگر جی مُتَنفِر بوئَن. ^{۱۱} خِیلیان هَنَن خوشترِه پيغمبر جا رَئَن و خِیلیان رِه از راه به دَر کائَن. ^{۱۲} شَرارت اَنقَدَر زیاد بونه که خِیلیان مُحَبَت نِسَبَت به هَمدیگه سَر د بونه. ^{۱۳} وَلی هر کس تا به آخِر دَوام بیاره، نِجات پیدا کانه. ^{۱۴} سَر آخِرِ وختی خَبَر خوش

پادشاهی تمام دُنیاي آدَمان گوش بَرِسِه و هَمِه قومان اونه جی خَبَردار هَبون، اونوخت دُنیا به آخِر رَسنه.

«^{۱۵} پس اُون چیز وَحشتناک که دانیالِ پیغمبرِ دَرباره اُون بَنویشته ره دین، که مُقَدَّس جايِ مینِ بَرِپا بونه (اونیکه خواندِنه اونه حالی هَبو) ^{۱۶} اونوخت هر کس یهودیه یه مینِ دَرِه باید کوهِ سَمَت دَرِیوشو. ^{۱۷} وَ هر کس سِرِه یه پُشتِ بامِ سَرِ دَرِه، هیچی یه بَیتِنِ وَسینِ جیرِ نینِه. ^{۱۸} هر که بَجارسَرِ دَرِه، خودشه قَوایِ بَیتِنِ وَسینِ سِرِه نَشو. ^{۱۹} وایِ بَحالِ زَناکانی که اُون دوره شِگم دار هیسَن و اوشانیکه وَجِه شیرِ دین! ^{۲۰} دُعا هَکُنید که شِیمی قَرارِ موقِعِ زِمسانِ مینِ یا شَنبِه مُقَدَّس دَنیکه. ^{۲۱} چونکه اُون موقِعِ مَرْدُمانِ بَه چنانِ مُصِیبتی دُچار بوئَن که دُنیا تا بَحالِ اونه نَدیه و هیچ وَخت هَم نینِه. ^{۲۲} آگه اُون روزانِ کُوتاهِ نَبو، هیچ بَشَری جانِ سَالمِ به دَرِ نَبَرنه. وَلیِ اِنْتِخابِ هَبوسَه شانِ وَسینِ اُون روزانِ ره کُوتاهِ کانه.

«^{۲۳} پس آگه کَسی شِمرِه باگوتِه، ”بیشین، مسیحِ موعودِ ایجِه دَرِه!“ یا ”بیشین اوجِه دَرِه!“ باورِ نَکُنین. ^{۲۴} چونکه خیلِیانِ هَتَن و دُرُوغی اَدعا کائَن که اَمّا مسیحِ موعودِ و پیغمبرِیم، وَ گتِه گتِه مُعجزَه وَ کارایِ عَجیبِ هَم کائَن تا آگه هَبو، حتّیِ اِنْتِخابِ هَبوسَه شانِ ره هَم گُمراهِ هَکُنن. ^{۲۵} بَین، مَنِ پِشَتَرِ شِمرِه باگوتِم. ^{۲۶} «آگه شِمرِه باگوتِن، ”بیشین، اُون کِلاتِ مینِ دَرِه،“ اوجِه نَشین، وَ آگه باگوتِن، ”بیشین، اُون سِرِه یه مینِ دَرِه،“ باورِ نَکُنین. ^{۲۷} هَمونجورِ که آسَمانِ بَرَقِ شَرَقِ جی هَنه و اُون نورِ تا عَرَبِ رَسنه، اِنسانِ ریکا یه بَموآنِ هَم اِنجورِه. ^{۲۸} هر جا لاشِ دَباشِه، لاشخورشانِ اوجِه جَمعِ بوئَن.

«^{۲۹} بِلافاصِلِه، بَعَدِ اَزِ اُونِ روزانِ مُصِیبتِ،

” خورشیدِ تاریکِ بونه

و ماهِ دیگِه سو نَدِنه؛

سِتاره شانِ آسَمانِ جی جیرِ گِن،

آسَمانِ ستونانِ لَرزِه دَکِنن.“

^{۳۰} سَرِ آخِرِ اِنسانِ ریکایِه باموئِنِ نِشانِه آسَمانِ مینِ ظاهرِ بونه. بَعَدِ تمامِ دُنیايِ قومِ عَزّا گِیرِنن و اِنسانِ ریکارِه دِیَنن که آسَمانِ اَبَرِ مینِ قُوتِ و گتِه جَلالِ هَمَرِه هَنه. ^{۳۱} اُونِ خودشه فِرِشتگانِه گتِه شِیپورِصدایِ هَمَرِه رِساندِنه و اوشانِ، اُونِ اِنْتِخابِ هَبوسَه شانِه دُنیايِ چَهارِ سَویِ جی، اَزِ آسَمانِ اِنِ سَرِ تا اُونِ سَرِ جَمِ کائَن.

« ۳۲ حالا، آنجیل دارِ جی دَرَس بَگیرین: هر وَخت اونه شاخه نُروک زَنه و وُلگ هارنه، فَهَمینِ تَابَسَان نَزَّیکه. ۳۳ هَمینجور هَم، وَختی تمام این چیزان دینین، بدانید که انسانِ ریکایه بَمَوَان نَزَّیکه، بلکه دَر وَرجه دَرِه. ۳۴ حَقِیقَتَن شِمِرِه گوئِم، این نسل تا این چیزانِ خودشه چِشِم هَمَرِه نینِه، نَمیرِنِه. ۳۵ آسَمَان و زَمین آز بِن شونِه، وَلی می گِب هیچ وَخت آز بِن نَشونِه.

هیچکس اون روز و ساعتِ نِدانِه

« ۳۶ بَجَز پَترِ هیچکی اون روز و ساعتِ نِدانِه، حتّی ریکا و آسَمَانِ فِرِشَتگان هَم باخَبَر نین. ۳۷ انسانِ ریکایه بَمَوَان دُرِست نُوحِ روزگارِ مِثانِ خَنِه هَبو. ۳۸ روزایِ پیش از کولاک، مَرْدُم خاردَن و نوش کانه بان و زَن بَرَنِه بان و شو کانه بان. تا اینکه نُوحِ گشتی یه مِین بَشَه ۳۹ و نِدانِسن چی پیش هَنِه. تا اینکه کولاک بوما و همه ره خودشه هَمَرِه بَیرده. انسانِ ریکایِ بَمَوَان هَم هَمینجور خَنِه هَبو. ۴۰ اون موقع دُتا مَرْدای جی که زَمینِ مِین دَرَن، ایتا ره گیرِنه و ایتا دیگَرِ هَموَجِه نِنِه. ۴۱ و دو تا زَنایِ که با هم آسیاب کائِن، ایتا ره گیرِنه و ایته دیگَرِ هَموَجِه نِنِه. ۴۲ پَس بیدار بییسن، چون نِدانین چِه روزی شیمی خداوند هَنِه. ۴۳ وَلی اینه بدانید آگِه صاب سِرِه دَانِسَه دُزد چِه ساعتِ آز شو هَنِه، بیدار ماندِنِه با و نُداشته دُزد اونه سِرِه ره بَزِنِه. ۴۴ پَس شُما هَم حاضِر بییسن، چون انسانِ ریکا وَختی هَنِه که اونه انتظارِ نِدارید.

« ۴۵ پَس اون پاکار آمین و عَقَلدار کِیِه که اونه آریاب اونه خودشه سِرِه یه سَرِپَرِست کانه تا اوشانه خُراکِ سَرِ وَخت هَدِه؟ ۴۶ خوش بِحالِ اون پاکار که وَختی اونه آریاب وِگَرده، اونه کارانجامِ هَدَنِ سَرِینِه. ۴۷ حَقِیقَتَن شِمِرِه گوئِم، مَن تمام می دارایی یه اِختیارِ اونه دَنَم. ۴۸ وَلی آگِه اون بَدِ پاکار خودشه هَمَرِه باگو”می آریاب به این زودی نییَنه،“ ۴۹ و خودشه هَمکارانِه اذیت و آزار هَکونِه و عِیاشی هَمَرِه، بُخارِه و نوش هَکونِه، ۵۰ بعد اونه آریاب روزی که اون انتظارِ نِداره و ساعتی که اون خَبَرِ نِداره، هَنِه. ۵۱ اونه پاره پاره کانه و بِه سَرِگَدَشَتِ دورویانِ گِرِفتار کانه، اوچِه که بِرِمِه دَرِه و تَرَسِ جی دَنَدان، دَنَدانِ سَرِ ساییده بونِه.

« اُون روزان، آسمانِ پادشاهی ده تا آدب کيجاره ماندينه که خوشانه لمپاره بيتن و زاماي پشواز بشتن. ^۲ پنج تن از اوشان عقلدار و پنج تن ديگه بي عقل بان. ^۳ بي عقل کيجاشان خوشانه لمپاره بيتن، ولي روغن خوشانه همره ببردن. ^۴ ولي عقلدار کيجاشان، خوشانه لمپاره همره روغن دان پر از روغن هم ببردن. ^۵ چون زاماي بموان طول بکشييه، اوشانه چشم سنگين هبا و اوشانه خواب سرشه. ^۱ نصف شو ينفر داد زنه با گونه با: ”زاما دره بيه! اونه پشواز بيشين!“ ^۷ بعد تمام کيجاشان ورسن خوشانه لمپاره آماده هگردن. ^۸ بي عقل کيجاشان عقلدارشانه باگوتن: ”يه ميثقلي شيمي روغن امره هدين، چونکه امبي لمپا دره خاموش هبو.“ ^۹ ولي عقلدار کيجاشان باگوتن: ”نه ندينم، چونکه روغن همه ره بس نبونه. بيشين و دکان دار جي شيمي وسين روغن بهينين“ ^{۱۰} ولي اون موقع که اوشان روغن هيئن وسين بش بان، زاما سر برسپه و اون آدب کيجاشان که آماده بان، اونه همره عروسی يه مين بشتن و در ديسه هبا. ^{۱۱} بعد که کيجاهاي ديگه هم وگرسن، باگوتن: ”اي آقا، اي آقا، در امي وسين وا هکن!“ ^{۱۲} ولي زاما اوشانه باگوته: ”حقيقتن شميره گونم، من شميره نشناسنم.“ ^{۱۳} پس بيدار بييسين، چون اون روز و ساعت جي خبر نداريد.

مَثَلِ سِه تا پاڪار

^{۱۴} همينجور، آسمان پادشاهی ايتا مردای ره ماندينه که قصد سفر داشته. اون خودشه پاڪارانِ دُخانسه و خودشه ملك و مالِ اوشانه دس هده. ^{۱۵} هر گدام اوشانه توان قدر هده، ايتا ره صد سال اونه دسمزه قدر، ايتا ره چهل سال اونه دسمزه قدر و ايتا ديگر بيس سال اونه دسمزه قدر هده. بعد راهيه سفر هبا. ^{۱۶} اون مردای که خودشه صد سال دسمزه قدر بگيته با، درجا بشه و اونه همره تجارت هگرده و خودشه آرباب پول دو برابر هگرده. ^{۱۷} همينجور اون مردای که چهل سال خودشه دسمزه قدر بگيته با، خودشه آرباب پول دو برابر هگرده. ^{۱۸} ولي اون مردای که بيس سال خودشه دسمزه قدر بگيته با، بشه و زمين ره بگنده و خودشه آرباب پول جا هده.

« ^{۱۹} خيلي زمان بگذشته، آرباب سفر جي وگرسه و اوشانه جي حساب پخاسه. ^{۲۰} اون پاڪار که خودشه صد سال دسمزه قدر بگيته با، همون قدر که سود هگرده با ره خودشه همره بيارده و باگوته: ”آرباب، مَره صد سال مي دسمزه قدر هده پي، اونه همره مي صد سال دسمزه قدر سود هگردم.“ ^{۲۱} اونه

آرباب باڳوته: ”آفرين، اي پاڪارِ خُجِيرِ و باوفا! حالا كه اين گم پوڻ مِين آمين پي، پوڻ بيشترى تي اختيار نتم. بيه تي آرباب خُشحالي يه مِين شَرِيڪ هَباش!“^{۲۲} اون پاڪاري كه چهل سال خودشه دَسْمَرَه قَدَر بَگِيْتِه با پيش بوما و باڳوته: ”آرباب، تو مَرِه چهل سال مي دَسْمَرَه قَدَر هَدَه پي، بَفرِما اونه هَمَرِه چهل سال مي دَسْمَرَه قَدَر سَوَد هَگَرَدَم.“^{۲۳} اونه آرباب باڳوته: ”آفرين، اي پاڪارِ خُجِيرِ و باوفا! حالا كه اين گم پوڻ مِين آمين پي، پوڻ بيشترى تي اختيار نتم. بيه تي آرباب خُشحالي يه مِين شَرِيڪ هَباش!“^{۲۴} بعد اون پاڪار كه بيس سال خودشه دَسْمَرَه قَدَر بَگِيْتِه با پيش بوما و باڳوته: ”آرباب، چون دانِسَم مَرِد سَخْتِگِيرِي هيسي، نَکاشْتِه رِه دَرُو کاني و نَپاشيه رِه جَم کاني،^{۲۵} بَترَسِيم و تي پوڻ رَمِين مِين جا هَدَم، بَفرِما اين هَم تي پوڻ!“^{۲۶} ولى اونه آرباب باڳوته: ”اي پاڪارِ بَد و تَمَبَل! پس تو كه دانِسِي مَن اوچِه ابي كه نَکاشْتِم رِه دَرُو کاتم و اوچِه ابي كه نَپاشِيم رِه جَم کاتم،^{۲۷} پَس چرا مي پوڻ صَرَافانِ نَدِي تا وَخْتِي سَفَرِ جِي وَگَرْدِنَم اونه خودشه سَوَد هَمَرِه پَس هَگِيرِم؟^{۲۸} اون پوڻ اونه جِي هَگِيرِن و به اونيڪه دويسَت سال دَسْمَرَه قَدَر داره هَدِين.^{۲۹} چونڪه به هَر گَس كه داره، بيشتر هَدَه بونه تا به فَرَاوانِي بَدارِه، ولى اون گَس كه نِدارِه، همون چيز كه داره هَم اونه جِي بَگِيْتِه بونه.^{۳۰} اين پاڪارِ بي فايده رِه طَلَماتِ مِين تُوادين اوچِه كه بَرِمِه دَرِه و تَرَسِ جِي دَنَدان، دَنَدانِ سَرِ سايبده بونه.“

داوُرى روز

«^{۳۱} وَخْتِي انسانِ ريكا خودشه جَلالِ هَمَرِه تمام فِرَشْتِگانِ هَمَرِه بيه، خودشه پادشاهي يه تَخْتِ سَر نيشنه.^{۳۲} تمام قومشان اونه پيش جَمع بونن و او ايتا گالِش مِثان گوسندشان بُزِشان جِي سيفا كانه، مَرْدُم به دو دَسَه تقسيم كانه.^{۳۳} گوسندشانِ خودشه راسِ ور و بَزِشانِ خودشه چَپِ و رَنَه.^{۳۴} بعد اوشاني كه اونه راسِ ور دَرَن رِه گونه: ”بيئِن اِي گَساني كه مي پير شِمِرِه بَرِكت هَدَه، پادشاهي ابي رِه به اِرْثِ هَگِيرِن كه اَزِ اَوَّلِ دُنْيا شِمِرِه آمادِه هَبَا با.^{۳۵} چونڪه وَشنا بام، مَرِه عَذا هَدِين، تَشْنا بام، مَرِه او هَدِين، غَرِيب بام، مَرِه جا هَدِين.^{۳۶} لُختِ بام، مي تَن لِواسِ دَگَرْدِين، ناخوش بام، مي عِيادَتِ بومِين، زِنَدانِ مِين دَبام، مي مُلاقَاتِ بومِين.“^{۳۷} اونوَختِ پارسايانِ جِوابِ دَنَن: ”اي آقا، كي تِرِه وَشنا بَدِييِم و تِرِه عَذا هَدِيم، يا تَشْنا بَدِييِم و تِرِه او هَدِيم؟^{۳۸} كي تِرِه غَرِيب بَدِييِم و تِرِه جا هَدِيم، يا تِرِه لُختِ بَدِييِم و تي تَن لِواسِ دَگَرْدِيم؟^{۳۹} كي تِرِه

ناخوش یا زندان مین بدیییم و تی ملاقات بومیم؟»^{۴۰} پادشاه اوشانه گونه: «حقیقتن شمیره گوئم، اونچه که ایتا می کوچیکترین آداشان وسین هگردین، می وسین هگردین.»^{۴۱} «اونوخت اوشانیکه اونه چپ ور دَرَن ره گونه: «ای ملعونان، می جی دور هبین و تَش ابدی یه مین که ابلیس و اونه فرشتگان وسین آماده هبا بیشین،^{۴۲} چونکه وشنا بام، مَرِه عَذَا نَدین، تَشنا بام، مَرِه آب نَدین،^{۴۳} غریب بام، مَرِه جا نَدین، لُخت بام، می تَن لَواس نَگردین. ناخوش و زندانی بام، می ملاقات نومین.»^{۴۴} اوشان جواب دَنن: «ای آقا، کی تِرِه وشنا و تَشنا، غریب و لُخت، ناخوش و زندان مین بدیییم و تِرِه خِدَمَت نَگردیم؟»^{۴۵} اوشانه جواب گونه: «حقیقتن شمیره گوئم، اونچه که ایتا این کوچکان وسین نَگردین، دَر حقیقت می وسین نَگردین.»^{۴۶} پس اوشان مُجازات ابدی یه مین شوئن، ولی پارسایان به زندگی ابدی.

۲۶

توطئه عیسی یه بکوشتن وسین

اَوختی عیسی خودشه تمام گِب تمام هگردِه، خودشه شاگردانه باگونه:^۱ «دانید دو روز دیگه، عیدِ پَسَخ و انسان ریکا ره تَسَلیم کائن تا مَصلوب هبو.»^۲ پس گت گتِه کاهنان و مَشایخ قوم، قیافیه کاخ مین که کاهن اعظم با، جمع هبان.^۳ همدیگر همره نقشه بکشین که چطور عیسی ره حیلَه یه همره دَسگیر هکنن و بکوشن.^۴ ولی گونه بان: «نه عیدِ روز، نَکِنِه مَرْدُم شورش هکنن.»^۵ اَوختی عیسی بیت عنیایه دِلَه شَمعون جُدای یه سِرِه دَبا،^۶ ایتا زنا ایتا شیشه سُمبَل عَطَرِ همره عیسی یه ورجه بوما، اون موقه که اون سُفرِه سر نیشته با، اون زنا عَطَرِ اونه گلّه یه سر بریخته.^۷ شاگردان وختی زنا یه کاره بدیین، تَش بَیتن و باگتن:^۸ «این اسراف چی شین هیسه؟ اما تانسیم اون عَطَرِ خیلی گران بروشیم و اونه پول ندار شان ره هدیم.»^۹ عیسی بفهمسه و اوشانه باگونه: «چرا این زناره رنجانیدین؟ اون قَشَنگِ کار می وسین هگردِه.^{۱۰} نَدارِ شان همش شیمی همره دَرَن، ولی مَن همش شیمی همره دَنیم.^{۱۱} این زنا عَطَرِ بریختن همره می تَن سر، مَرِه دَفن هگردن وسین آماده هگردِه.^{۱۲} حقیقتن شمیره گوئم، تمام دُنیا مین، هر جا که انجیل موعظه هبو، این زنا یه کار ره هم یاد هارنن و گوئن.»

يَهُودايه خيانت

^{۱۴} بعد يهودای آسخریوطی که ایتا آزون دوازده شاگرد با، گت گتِه کاهِنانِ وَرَجِه بَشَه ^{۱۵} و باگوته: «مَرِه چی دَنید آگه عیسی ره شیمی تَسْلیم هَکُنم؟» پس اوشان سی تا سِگَه نُقِرِه اونه هَدَن. ^{۱۶} آزون وَخت، يهودا ایتا فُرَصَتِ دُمبال دَبا تا عیسی ره تَسْلیم هَکونه.

آخِرین شام

^{۱۷} اَوَّلین روزعیدِ فَطیر، شاگردانِ عیسی یه وَرَجِه بومَن و بپُرسین: «کوجِه خَنی تی وَسین تَهیّه بینیم تا شامِ پَسَخ ره اوجِه بُخاری؟» ^{۱۸} عیسی اوشانه باگوته اون شَهْر مِین فِلاَنی ور بيشين و اونه باگوین: «اَسا گونِه”می وَخت بَرَسِيه. خَنِم پَسَخ رَسِم می شاگردانِ هَمَرِه تی سِرِه یه مِین بجا بیارم.» ^{۱۹} شاگردانِ هَمونجور که عیسی باگوته با هَکَرَدَن و پَسَخ ره تَهیّه بَدین.

^{۲۰} وَختی شُو بَرَسِيه، عیسی خودش دَوازده شاگردِ هَمَرِه سُفَرِه یه سَر بَنیشته. ^{۲۱} شام بُخاردَن موقعِ عیسی باگوته: «حَقِیقَتَن شِمِرِه گِوَنَم، ایتا آز شُما مَرِه دُشَمَن تَسْلیم کانه.» ^{۲۲} شاگردانِ خِیلی ناراحتِ هَبان و ایتا ایتا عیسی یه جی بپُرسین: «ای آقا، اون مَن هیسَم؟» ^{۲۳} عیسی جَواب هَدَه: «اونکه خودش دَس می هَمَرِه کاسِه یه مِین هارِنه، هَمون مَرِه تَسْلیم کانه. ^{۲۴} انسان ریکا هَمونجور که درباره اون بَنوشتِه هَبا، مِیرِنه، ولی وای بِحالِ اون گَس که انسانِ ریکاره دُشَمَن تَسْلیم کانه. اونه وَسین بَهتر با که هیچ وَخت دُنیا نِیَنه با.» ^{۲۵} بعد يهودا، اونیکه خَسَه اونه تَسْلیم هَکونه، اونه جَواب باگوته: «اَسا، اون مَن هیسَم؟» عیسی جَواب هَدَه: «تو خُودَت اینجور گُونی!»

^{۲۶} مَشغولِ خاردَن بان که عیسی نان بگیتِه، بَعد از شُکر هَکَرَدَن پاره هَکَرَدِه و شاگردانِه هَدَه و باگوته: «هَگِیرین و بُخارین، این می تَن.» ^{۲۷} بعد پِیالِه ره بگیتِه و بَعد از شُکر هَکَرَدَن اونه شاگردانِه هَدَه و باگوته: «شُما هَمِه این پِیالِه یه جی بَنوشین. ^{۲۸} این می خون، خونِ عَهْد، که خیلِیانِ وَسین بَرِیخته بونه تا خیلِیانِ گُناهان آمَرزیده هَبو. ^{۲۹} حَقِیقَتَن شِمِرِه گِوَنَم مِین بَعد دِ مَحصولِ اَنگورِجی نَنوشتَم تا اون روزی که شیمی هَمَرِه می پِیرِه پادشاهی یه مِین اونه تازِه بَنوشَم.»

^{۳۰} بَعد از اون ایتا سُرودِ بُو خِوانِسن و کوهِ زیتونِ سَمَت بَشَن.
^{۳۱} بَعد عیسی اوشانه باگوته: «إمشو شُما هَمِه مَرِه تَنها نَنین. چونکه زَگریایه پیغمبرِ کِتابِ مِین بَنوشتِه هَبا،

«گالش زَنَم»

وَرَمَه گوسندان پَخش و پِلا بوئَن.

۳۲ وَلِي بَعْدَ اَز اَيْنَكه زنده هَبام، پيش از شُما به جَليل شوئَم. «پَطْرُس عيسی يه جَوَاب باگوته: «اگه هَمه تِرِه تَنها بَنَن، مَن تِرِه هيچ وَخت تَنها نُزارَنَم.»
۳۴ عيسی اونه باگوته: «حَقِيقَتَن تِرِه گوئَم تو هَمين اَمشو، پيش اَز تَلایِ دُخانِسن، مَرِه سِه گَش حَشا کانی!»^{۳۵} پَطْرُس، عيسی ره باگوته: «حتی اگه لَازِم هَبوتی هَمَرِه بَميرِم، تِرِه حَشا نُکائَم.» تمام شاگردان هَم هَمينه باگتَن.

عيسی جتسيمانی يه باغ مَيَن دُعا کانه

۳۶ بَعْد عيسی خودشه شاگردان هَمَرِه يَجايی که اونه اِسْم جتسيمانی با بَشَه و اوشانه باگوته: «ايجه بَنيشين تا مَن بوشوم اوچَه دُعا هَکَم.»^{۳۷} بَعْد پَطْرُس و زبدي يه دُتا ريكاره خودشه هَمَرِه بِيرده، غُصَه دار و پَریشان هَبا،^{۳۸} اوشانه باگوته: «غُصَه يه جی دَرَم بَميرَم. ايجه بيسيد و می هَمَرِه بيدار بمانيد.»
۳۹ عيسی يه ميثقی پيشتر بَشَه و زمين سَرَدَمَر ديم بُخارِدِه دُعا هَکَرِدِه: «ای پير، اگه بونه اين پياله ره می جی دور هَکَن، وَلِي نه می خاسَه يه وَسين، بلکه تی خاسَه هَبو.»^{۴۰} بَعْد خودشه شاگردانه ور وِگَرِسَه و بدييه اوشان خاتَن. پَس پَطْرُس باگوته: «بَتانِسين چَن سَاعَت می هَمَرِه بيدار بمانيد؟»^{۴۱} بيدار بمانيد و دُعا هَکَنيد تا «اَزموِن مَيَن» دَنکين. حَقِيقَتَن روح حَنَه، وَلِي تَن ناتوانه.^{۴۲} عيسی يکش ديگه بَشَه و دُعا هَکَرِدِه: «ای پير، اگه راه ديگري دَنيه اِلا اَيْنَكه مَن پياله ره بَنوشَم، پَس تی اِراده هَبو.»^{۴۳} عيسی وَختی دوباره وِگَرِسَه، بدييه باز هَم اوشان خاتَن، چونکه اوشانه چَشَم سَنگين هَبا با.^{۴۴} پَس يَدِفِه ديگه اوشانه به حال خودشان بَنَه و بَشَه، سَوَمين گَش همون دُعا ره هَکَرِدِه.^{۴۵} بَعْد شاگردان ورجه وِگَرِسَه و اوشانه باگوته: «خواب و استراحتِ بَنين بَعْد رَه. آلان اون سَاعَت بَرَسِيه که انسان ريکا گُناهکارانِ دَسْت تَسليم بونه.»^{۴۶} وَرَسين بيشيم. آلان اونیکه حَنَه مَرِه تَسليم هَکونه از راه رَسنه.»

دَسگير هَبوسَن عيسی

۴۷ عيسی حالا دِ گَب زنه با يهودا که ايتا اَز اون دَوازَدَه شاگرد با بَرَسِيه. يهودا يه هَمَرِه اَز دَحام زيادی که شَمشيرو بال دَسی داشتِن دَبان که گَت گَتِه کاهنان و مَشايخ قوم ظَرَف جی بوما بان.^{۴۸} اونیکه حَسَه اونه تَسليم هَکونه خودشه هَمراهانه علامت هَدَه و باگوته با: «کسی ره که خوش دَنَم، هَمونه؛ اونه

بگيرين.»^{۴۹} يهودا درجا عیسی یه ورجه بوما و باگوته: «سَلام، اَسا!» و اونه خوش هَده. ^{۵۰} عیسی يهودا ره باگوته: «ای رفیق، اون کاری که اونه وسین بَمی یه انجام هَده.» بعد اون آدَمان پیش بوَمَن و عیسی یه سَر بَریختن و اونه دَسگیر هَگردَن. ^{۵۱} درهمون دَم، ایتا آز اوشان که عیسی یه هَمَره دَبا خودشه شَمشیر بَکشییه و ایتا صَریه یه هَمَره کاهِنِ اعظَمِ پاکارِ گوشِ بَبیه. ^{۵۲} بعد عیسی اونه باگوته: «تِی شَمشیر ره غَلاف هَکَن. هر کی شَمشیر گَشینه، شَمشیر هَمَره گَشته بونه. ^{۵۳} مَگه نِدانین مَن تانَم می پیره جی بِخام که بیشتر آز دَوازده لَشگر فِرشته ره می گُمک بَرسانه؟ ^{۵۴} وَلی اگه اینطور هَکَنم، اونوخت نِوَشته های مُقَدَّسه پیشگویِ چطور به حقیقتِ رَسنه؟» ^{۵۵} همون موقه، عیسی جَماعتِ باگوته: «مَگه مَن راهزَنَم که شَمشیر و چوبی هَمَره می بَیَن وسین بومین؟ مَن تمام روز مَعَبِد مَین نِشته بام و تعلیم دَنه بام، مَره نِیتن. ^{۵۶} وَلی این چیزان اَتفاق دَکته تا پیغمبرانَه بَنوَشته به انجام بَرسه.» بعد تمام شاگردان اونه تنها بَنَن و دَر بَشَن.

^{۵۷} اوشان که عیسی ره بگیتَه بان، اونه قیافیه ورجه که کاهِنِ اعظَمِ با بَردَن. اوجِه مُعَلِمینِ تورات و مَشاخِ جَم هَبا بان. ^{۵۸} پَطْرُس دورا دور عیسی یه دُمبال بَشَه تا کاهِنِ اعظَمِ سِرَه یه حیاطِ مَین بَرسیه. پس دِلَه بَشَه و نِگهبانانِ هَمَره بَنیشته تا بینه سَر آخِر چی بونه. ^{۵۹} گَت گتِه کاهِنان و تمام شورا تَقْلا کانه بان عَلیه عیسی گواهی دُروغ پیداهکونَن تا اونه بَکوشَن، ^{۶۰} هر چَن خِلیان بوَمَن گواهی دُروغ هَدَن، وَلی هیچی بر عَلیه عیسی پیدا نَکوردَن. سَر آخِر دو نَفَر پیش بوَمَن ^{۶۱} باگتن: «این مَرَدایِ باگوته ”مَن تانَم خُدایِ مَعَبِد فور بیارَم و سه روز سَر باز هم اونه بَساجَم» ^{۶۲} اونوخت کاهِنِ اعظَمِ ورسه و عیسی یه جی بَرسیه: «تو هیچی باگوتَن وسین نِداری؟ این چیه عَلیه تو گواهی دَنَن؟» ^{۶۳} وَلی عیسی ساکت بُمانسَه. کاهِنِ اعظَمِ اونه باگوته: «تِرِه به خُدایِ زنده قَسَم دَنَم اَمَرِه بُوگو که تو مَسیح موعود، خُدایِ ریکا هِسی؟» ^{۶۴} عیسی جَواب هَده: «تو خودت اینجور گوونی! شِمِرِه گوَنم مَین بعد انسانِ ریکاره دینین که خُدایِ قادر راسِ دَسْت نِشته و آسَمانِ اَبَرشانِ سَر هَنه.» ^{۶۵} بعد کاهِنِ اعظَمِ خودشه پیرن ره چَر هَده و باگوته: «گُفر باگوته! دیگه چه احتیاجی به گواه داریم؟ اون گُفر بَشَنوسین، ^{۶۶} شیمی حُکم چیه؟» اوشان جَواب هَدَن: «اون مُسْتَحَقِ مَرگ!» ^{۶۷} پس عیسی یه دیمِ سَر تَف هَکوردَن و اونه بَزَن. بعضیا اونه چَک زَنبان ^{۶۸} گونه بان: «ای مَسیح، اگه پیغمبری آز غیب بُوگو کی تِرِه بَرَه.»

پطرس عیسی ره حشا کانه

٦٩ ولی پطرس سره یه بیرون حیاط مین نیشته با که ایتا کلفت اونه ورجه بوما و باگوته: «تو هم عیسی یه جلیلی یه همزه دبی!» ٧٠ ولی پطرس همه یه پیش حشا هکوردیه و باگوته: «ندانم چی گوئی!» ٧١ یگم بعد در ور ایتا کلفت دیگر اونه بدییه و باگوته: «این مردای هم عیسی یه ناصری یه همزه دبا!» ٧٢ پطرس این گش هم حشا هکوردیه و قسم بخارده که «من این مردای ره نیناسنم.» ٧٣ یگم بعد، ازدحامی که هیسبان پیش بومن پطرس باگتن: «شک نداریم تو هم ایتا از اوشانی! تی گب رذن جی معلومه جلیلی هیسی!» ٧٤ اونوخت پطرس شروع به لعنت هگرده و قسم بخارده باگوته: «من اصلا این مردای ره نیناسنم!» همون دم تلا دُخانسه. ٧٥ بعد پطرس عیسی یه گب یاد بیارده که باگوته: «پیش از اونکه تلا دُخانیه، تو سه گش مره حشا کانی!» بعد بیرون بشه و زار زار برمه هگرده.

٢٧

١ اوختی صُب هبا، گت گته کاهنان و مشایخ قوم جمع هبان و مشورت هگردن که عیسی ره بکوشن. ٢ بعد آزون عیسی ره دس دبسه بگردن پیلاتس، روم فرماندار ره تحویل هدن.

٣ یهودا، همون کسی که عیسی ره دشمن تسلیم هگرده، وختی بدییه عیسی محکوم به مرگ هبا خودشه کار جی پشیمان هبا و سی سگه نقره اپی که بیته با ره گت گته کاهنان و مشایخ قوم ورجه بېرده تا اوشانه پس هده، اوشانه باگوته: ٤ «من گناه هگردم و باعث هبام ایتا بی گناه خون بریخته هبو.» ولی اوشان جواب هدن: «به اما چه ربطی داره؟ خودت دانی!» ٥ بعد یهودا سگه شانه یهودیان معبد مین زمین سر بریختیه و بیرون بشه و خوشتره خلق آویز هگرده. ٦ گت گته کاهنان سگه های نقره ره زمین سر جمع هگردن و باگتن: «جایز نیه این سگه شان معبد خزانه یه مین بریزم، چون خونبها هیسه.» ٧ پس بعد آراینکه مشورت هکوردن، اون پول همزه ایتا پیلکا ساز زمین ره هکیتن تا اونه غریبه شانه قبرستانی هگتن. ٨ اینه وسین اون قبرستانی تا به امروز 'زمین خون' شهرت داره. ٩ اینجور هبا ارمیای پیغمبر پیشگوی به حقیقت برسپه که باگوته با: «اوشان اون سی سگه نقره ره بیتن، یعنی قیمتی ره که اسرائیل قوم ره بن بان. ١٠ و اونه همزه پیلکا ساز زمین ره بهین، همونجوری که

خداوند مَرِهَ بَگوتِه با.»

بازخاس پيلاٽس ورجه

۱۱ عیسیٰ ره ،پيلاٽس ،فرماندار روم ورجه بیاردن. فرماندار اونه جی پُرسیه: «تو یهودیان پادشاهی؟» عیسیٰ باگوته: «تو اینجور باگوتی!» ۱۲ وَلی وَختی گت گته کاهنان و مَشاخ قوم هر چی تَهَمَت اونه بَرَن، او هیچ جوابی نده. ۱۳ ایما پيلاٽس اونه جی پُرسیه: «مَگه نِشَتونی چقدر غلبه تو گواهی دَنَن؟» ۱۴ وَلی عیسیٰ هیچ جوابی نده، جوریکه که فرماندار بُهت هَگردِه.

۱۵ فرماندار رَسَم این با که عیدِ پَسَخِ موقع ایتا زندانی ره به میلِ مَرْدُم آزاد هَکونه. ۱۶ اون سال مین ایتا زندانی به مَشهور که اونه اسم باراباس با حَبسِ مین دَبا. ۱۷ وَختی مَرْدُم جَمع هَبان، پيلاٽس اوشانه جی پُرسیه: «کیه خنید شیمی ره آزاد هَکَنَم، باراباس یا عیسیٰ ایی که اونه مَسیح گوئن؟» ۱۸ چون دَانِسَه که یهودیان حَسودی به سر عیسیٰ ره به اون تَسَلیم هَگردَن. ۱۹ همون موقع که پيلاٽس تَخَت داواری به سر نِشَتِه با، اونه زنا اونه پیغام روانه هَکوردِه و باگوته: «این مرد پارسی هیسه، اونه هَمَرِه کاری نِدار، مَن دیشو خوابی ره که اونه باره بَدییم مَرِه خِیلی بَرِنجانِدِه.» ۲۰ وَلی گت گته کاهنان و مَشاخ، قوم ره قانع هَگردَن که پيلاٽس جی پَخان باراباس ره آزاد هَکونه و عیسیٰ ره بَکوشِه. ۲۱ فرماندار باز هم اوشانه جی پُرسیه: «کدام ایتا آز این دُتا ره خنید شِمِرِه آزاد هَکَنَم؟» مَرْدُم باگُئَن: «باراباس.» ۲۲ پيلاٽس اوشانه باگوته: «پس عیسیٰ ایی که اونه مَسیح گوئین ره چه هَکَنَم؟» هِمِه باگُئَن: «اونه مَصلوب هَکَن!» ۲۳ پيلاٽس باگوته: «چرا؟ مَگه چه بدی ایی هَگردِه؟» وَلی اوشان بُلند تر باگُئَن: «اونه مَصلوب هَکَن!»

۲۴ وَختی پيلاٽس بَدییه که دیگه فایده ای نِداره و ممکینه شورش هَبو، او پَخاسَه و مَرْدُم چِشمِ ورجِه خودشه دَسَتِ او بَکَشِییه و باگوته: «این مردای به خون دِ می گردَن دَنیَه؛ خودتان دانید!» ۲۵ تمام مَرْدُم جواب هَدَن: «اونه خون آمی گردَن و آمی وَچِه هانِ گردَن دَبو!» ۲۶ بعد پيلاٽس باراباس ره اوشانه وَسین آزاد هَگردِه و دَسَور هَدَه عیسیٰ ره شَلاق بَرَنَن و بعد اونه صَلیبِ سر بَکوشَن.

سربازن عیسیٰ ره مَسخره کائَن

۲۷ سربازن اوّل عیسیٰ ره کاخ فرمانداری به حیاطِ مین بَیَرَدَن و تمام سربازان

ديگر هم اونه دُور جَمع هَبان. ^{۲۸} بعد اونه لِواسِ دَرَبيارَدَن و ايتا اَرَعَواني قَوا اونه دوش سَرِ ديم هَدَن ^{۲۹} تيفِ جِي ايتا تاجِ بَسائَن و اونه گلّه يه سَرِ بَنَن و ايتا چو به نِشانه پادشاهي اونه راسِ دَسْت هَدَن و اونه پيشِ زانو بَرَن و مَسخره كانه بان و گونه بان: «سَلام بر يَهُوديانِ پادشاه!» ^{۳۰} بعد اونه ديم سَرِ تُفِ تِووادَن . و چو ره اونه دَسه جِي گيرِنه بان اونه گلّه يه سَرِ زَنه بان. ^{۳۱} بَعْد از اينكه اونه مَسخره هَكورِدِن جِي خَسّه هَبان، قَواره اونه دوش جِي بَيَتَن، خودشه لِواسِ اونه تَن دَكورِدَن و اونه بَيرِدَن تا مَصلوب هَكُئَن.

عيسي ره مَصلوب كانَن

^{۳۲} اون موقع كه بيرون شونه بان، ايتا مَرْدايِ كه اونه اسم شمعون و قيروان جِي با ره بَر بُخارَدَن و اونه وادار هَكُردَن عيسي يه صَليبِ بَيره. ^{۳۳} وختي به مَحَلِي كه اونه اسم جُلجُتا كه اونه مَعْنِي كاسِه يه گلّه هيسه، بَرَسِيَتِن، ^{۳۴} سَرِيازان عيسي ره شَرابي كه زَرْداب هَمَره قاطي با هَدَن، وَلِي وختي عيسي اونه تُك بَرّه، نُخارِده. ^{۳۵} سَرِيازَن بعد از اينكه عيسي ره مَصلوب هَكُردَن، اونه لِواسِ تَقسيم هَكُردَن وَسِين فُرعه تِووادَن . ^{۳۶} وَ نِگهباني يه وَسِين اوجِه بَنيشَتَن. ^{۳۷} اونه جُرم ايتا لُوحِ سَرِ بَنوشَتَن و لُوحِ اونه گلّه يه جَارِ بَجَسباندَن: «اين عيسي هيسه، يَهُوديانِ پادشاه.» ^{۳۸} بعد دُتا راهزَن هَم اونه هَمَره مَصلوب هَكُردَن، ايتا اونه راسِ وِ و ايتا ديگر هَم اونه چَپِ وِ. ^{۳۹} اوشانيكه اوجِه يه جِي رَد بونه بان خوشاينه سَرِ تِكان دَنه بان و فاشِ هَمَره عيسي ره ^{۴۰} گونه بان: «توو كه خَسِي مَعْبَدِ فور بيارِي و اونه سِه روز سَرِ آز نُو بَسازِي، خوشتره نِجات هَدِه! اگه خُدایِ ريكائِي صَليبِ جِي جِير بِيه.» ^{۴۱} گت گتِه كاهنان و مَعْلَمينِ تورات و مَشايخ قوم اونه مَسخره كانه بان، گونه بان: ^{۴۲} «كسانِ ديگر ره نِجات هَدِه، وَلِي خوشتره نَتَّانِه نِجات هَدِه! اگه اسراييلِ پادشاه هيسه، بَنِي صَليبِ جِي جِير بِيه تا اونه ايمان بياريم.» ^{۴۳} مَكِه خُدا ره تَوَكَل نَكورِدِه، بَنِي اگه خُدا حَيَه اونه نِجات هَدِه، چونكه گونه با مَن خُدایِ ريكا هيسَم!» ^{۴۴} اون دُتا راهزَن هَم كه اونه هَمَره صَليبِ سَرِ دَبان اونه توهين كانه بان.

عيسي يه مُردَن

^{۴۵} اون روز آز ظَهْر تا سَاعَتِ سِه بَعْد آز ظَهْر ظَلَماتِ "تمام سَرِزَمين" بَگيته. ^{۴۶} نَزِيكِ سَاعَتِ سِه، عيسي بُلندِ صِدایِ هَمَره داد بَرّه باگوته: «ايلى، ايلى، لَمّا سَبَقَتَنِي؟» يعنِي «مِي خُدا، مِي خُدا، چِرا مَرِه تَنها بَتَيِي؟» ^{۴۷} بَعضِي آز اوشان كه

اوجہ هيسبان وَخْتی اينه بِشْتَوْسَن باگتن: «اين مردای داره ايليايه پيغمبرِ دوخانه^{۴۸} درجا ايتا آز اوشان دُو هَگَرْدِه و پيتيه نُرشِ شَرابِ مِين بَرَه و چويه نُك دَبَسَه و عيسى يه دَهْنِه ور بېرْدِه تا بَنوشَه. ^{۴۹} وَلى بَقِيه باگتن: «اونه كار نِداريد بَنين بِنينيم ايليا هَنه اونه نِجات هَدِه يا نه؟» ^{۵۰} عيسى يِگَش ديگه دادِ بُلندي بَكشِيه و جان هَدِه. ^{۵۱} همون دَم يهوديانِ مَعْبَدِ پَرْدِه آز جَار تا جِير چاك بُخارْدِه و دو تيكه هَبَا. وَ زَمِين لَرَزِه دَكْتِه و صخره شان اِشكاته هَبان. ^{۵۲} قَبْرِشان هَم وا هَبان و خِيلى آز مُقَدَّسين كه بَمِرْدِه بان، زنده هَبان. ^{۵۳} اوشان قَبْرِ جِي بيرون بومَن و بَعْد آز اينكه عيسى مرگِ جِي زنده هَبَا، به شَهْر مُقَدَّس بَشَن و خِيلى آز مُرْدُم اوشانه بَدِيين. ^{۵۴} وَخْتی سَرِيازانِه فَرماندِه و اوشاني كه اونه هَمَرَه دَبان و عيسى يه نِگهَبان بان، اين زَمِين لَرَزِه ره و تمام اِنْفِاقاتي كه دَكْتِ با ره بَدِيين، بَتَرَسِين و باگتن: «حَقِيقَتَن او خُداي رِيكا با.»

^{۵۵} خِيلى زِناكان هَم اوجِه دَبان كه دور جِي اين اِنْفِاقِ دينبان، اين زِناكان هَموشاني بان كه جَلِيلِ جِي عيسى يه دُمبال بومَ بان و اونه خِدْمَت كانه بان. ^{۵۶} اوشان مِين مَرِيْم مَجْدَلِيَه، مَرِيْم يَعقوب و يوسِفِ مَار، وَ زِيدِي يه رِيكاشانِ مَار هَم دَبان.

عيسى يه دَفنِ هَگَرْدَن

^{۵۷} نِمايِ سَر، ايتا مال و مَنالدارِ مردای رامه يه جِي كه اونه اسم يوسِفِ و عيسى يه شاگردِ با، ^{۵۸} پيلاؤسِ وَرجه بَشَه و اونه جِي عيسى يه جَسَدِ بَخاشَه. پيلاؤسِ دَسْتورِ هَدَه جَسَدِ اونه تَحْوِيلِ هَدَن. ^{۵۹} يوسِفِ جَسَدِ بَكِيته و ايتا تَمِيزِ كَتانِ كَفَنِي يه مِين بِيچِيه. ^{۶۰} وَ ايتا سَنگِي مَقْبَرِه يه مِين كه تازِه خودشه وَسِين بَتَراشيه با بَنَه. بَعْد ايتا گَتِه سَنگِ، مَقْبَرِه پيشِ غَلتِ هَدَه و بَشَه. ^{۶۱} مَرِيْمِ مَجْدَلِيَه و اون ايتا مَرِيْمِ اوجِه مَقْبَرِه يه پيشِ نيشته بان.

^{۶۲} روزِ بَعْد، يَعْنِي بَعْدِ از روزِ تَهَيّه، گَتِه كِه كاهنان و عِلْمايِ فَرِيسيِ پيلاؤسِ وَرجه بَشَن و باگتن: ^{۶۳} «عاليجناب! اما آمي ياد دَرِيْم كه اون فَرِيبكارِ وَخْتی زندهِ با، گونه با، "بَعْدِ از سِه روزِ زندهِ بونَم." ^{۶۴} پَسِ دَسْتورِ هَدِه تا سَوْمِين روزِ مَقْبَرِه يه جِي نِگهَباني هَكُنن، مَبادا اونه شاگردانِ بوشون و جَسَدِ بَدْرِ َو و مُدَعِي هَبون كه اون زندهِ هَبَا، اگه بَتَنن اين كارِ هَكُنن وَضِعِ اَوَّلِ جِي هَم بَدْتَرِ بونه.» ^{۶۵} پيلاؤسِ باگوته: «شما خودتان نِگهَبان داريد. بيشين و اونجور كه خودتان دانيد مُحافِظَتِ هَكُنيد.» ^{۶۶} پَسِ بَشَن و مَقْبَرِه يه سَنگِ، مَهر و موم

دوباره زنده هَبوسَن عيسي

۱ بعد از شَنِه يه مُقَدَّس، اَوَّلِين روز هَفْتِه، صُب سَرْمَرِيم مَجْدَلِيَّه و اون ايتا مَرِيم مَقْبَرِه يه بَدِييَن وَ سِين بَشَن. ۲ يَدَفه ايتا گَتِه زَمِين لَرزه بوما، خُداوند ايتا اَزْفِرِشْتِگان آسَمَانِ جِي جِير بوما مَقْبَرِه يه سَمَت بَشَه، سَنگِ ايتا گوشه غَلت هَدَه و اونه سَر بَنِيشْتَه. ۳ فِرِشْتَه يه دِيم آسَمَانِ بَرَقِ مِثَان سُو كَانِه با و اونه قُوا وَرَفِ مِثَان، اِسبِي با. ۴ نِگَهَبَانان وَخْتِي اونه بَدِييَن تَرَسِ جِي بِلِرِزَسَن وَ مُرْدَه يه مِثَان هَبان! ۵ بعد فِرِشْتَه زَناکانِه باگوتَه: «نَتَرَسِين! دَانَم كِه عيسي يه مَصْلُوبِ دُمبال گَرْدِين. ۶ اون ايجِه دَنِيه، چونكِه هَمونجور كِه باگوتَه با، زنده هَبان! بيئِين و اوجِه اِي كِه خَاتَه با رَه، بِيئِين، ۷ بعد بَنِيش بِيشِين و اونه شاگِرْدانِه باگويِين «اون بَعْد اَزبِمَرْدَن زنده هَبان، پِيشْتَر اَز شُما به جَلِيل شُونِه و اونه اوجِه دِينِين.» ياد نَكْنِين اِين پِيغام اوشانِه هَدِين!» ۸ زَناکان عَجَلِه يه هَمَرَه مَقْبَرِه يه جِي بِيرون بومَن، جورِيكِه هَم تَرَسِنِه بان و هَم خوشحال بان، شاگِرْدانِ سُرَاغِ بَشَن تا فِرِشْتَه يه پِيغام اوشانِه هَدَن. ۹ يَدَفه عيسي اوشانِه هَمَرَه چَشْم به چَشْم هَبان و باگوتَه: «سَلام بر شُما!» زَناکان پِيش بومَن و اونه لِنگِ دَكْتَن و اونه پَرَسَش هَگَرْدَن. ۱۰ بعد عيسي اوشانِه باگوتَه: «نَتَرَسِين! بِيشِين و مِي آداشانِ بَگِيِين كِه به جَلِيل بوشون. اوجِه مَرِه دِيئِن.»

نِگَهَبَانان خَبِر

۱۱ وَخْتِي كِه زَناکان راه مِيَن دَبان، چنَدتا اَز نِگَهَبَانان شَهْر مِيَن بَشَن، تمام اِين اِتِّفَاقان رِه گَت گَتِه گاهِنانِ وَ سِين باگَتَن. ۱۲ اوشان بَعْد اَز اِينكِه مَشايخ هَمَرَه جمع هَبان و مَشَوَرَت هَگَرْدَن سَرِيازانِ خِيَلِي پُول هَدَن، ۱۳ باگَتَن: «بايَد مَرْدُم باگويِد، «اون شاگِرْدان شَبانِه بومَن و اونوَخت كِه اَمَّا خِوابِ مِيَن دَبِييم، اونِ جَسَدِ بَدْرُزِين.» ۱۴ اگِه اِين خَبِر فَرْمَاندارِ گوش بَرِسِه، اَمَّا خِودِمَان اونه راضِي كَانِيم كِه شِيْمِي وَ سِين مُشْكَلِي پِيش نِيه.» ۱۵ پَس نِگَهَبَانان پُولِ بِيئِن و طَبَقِ اونچِه كِه اوشان باگوتَه بان عَمَلِ هَگَرْدَن. وَ اِين داستان تا به اِمروز يَهُودِيانِ مِيَن شايِع هِيسِه.

عيسي يه گَتِه حُكْم

١٦ بعد اون یازده شاگرد به جلیل، اون کوهی که عیسی باگوته با، بَشَن.
١٧ وَخْتی عیسی ره اوجه بدیین، اونه پَرِسَش هَکَرْدَن. وَلی بَعْضیان شَک هَکَرْدَن.
١٨ بعد عیسی پیش بوما و اوشانه باگوته: «تمام قُوت، آسِمَانِ مِیَن و زَمِیَن سَر
مَرِه هَدَه هبا. ١٩ پَس بیشین و تمام قومشان ره شاگرد بساجید و اوشانه به اسم
پیر وریکا و روح القُدس غسل تَعْمید هَدین ٢٠ و اوشانه تعلیم هَدین که اونچه
ره که شِمَرِه دَسْتور هَدَم، بجا بیارین. بدانین مَن تا آخِرِ زَمَان هَمِش شِیمِی هَمَرِه
دَرَم!»

